

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 116

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 15 de maig del 1998, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2766/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subministrament d'aigua en alta. 4974

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 295/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri i servei públic. 4975
- 2) RGE núm. 689/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a gestió del servei d'ajuda a domicili dependent de l'IBAS. 4982
-

3) RGE núm. 2253/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuació urgent del Govern al port de Ciutadella.

4991

4) RGE núm. 2392/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències negatives per a les Illes Balears del Projecte de llei del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

4996

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bon dia. Ocupin, per favor, els seus escons.

Abans de començar aquesta sessió plenària, volem donar la benvinguda al ministre de Transport, Habitatge i Comunicacions del Perú que es troba aquí, a la sala, ocupant un escó dels convidats, sigui vostè benvingut. Gràcies.

(Aplaudiments)

Començam aquesta sessió plenària. El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes i la primera la formula el diputat Hble. Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa al subministrament d'aigua en alta. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

I.1) Pregunta RGE núm. 2766/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subministrament d'aigua en alta.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Com tots sabem, els preus de l'aigua potable per a subministrament de poblacions és un preu fiscalitzat per l'Administració, la qual ha de garantir que no sigui un preu abusiu, atès que es tracta d'un bé de consum necessari per a tota la societat. Aquesta fiscalització correspon al Govern des de l'any 82. Idò bé, resulta que la comissió de preus ve consentint allò que, des del nostre punt de vista, és una pràctica fraudulenta, que consisteix a considerar com un cost no qüestionable dins aquesta fiscalització el preu que es paga als titulars del pou. Dic que és un frau perquè d'aquesta manera, el consumidor final paga un preu exorbitant en relació amb el que realment costa aquell servei. Treure aigua d'un pou costa de l'ordre d'un duro per metre cúbic, mentre que es ven a 30 i a més de 40 pessetes el metre cúbic, just el preu de l'aigua.

En aquest sentit, el Govern, la comissió de preus, tolera el que nosaltres consideram un veritable atracament als consumidors. El nostre grup creu que la normativa vigent ja permetria fiscalitzar aquest cost, però atès que la comissió de preus oficialment ha dit que no, això va provocar que gairebé fa un any, el 27 de juny del 97, la Comissió d'Ordenació del Territori aprovàs, per unanimitat, una proposta que era del Grup Socialista en el sentit d'incloure aquest cost dins els costos generals, que s'havien de fiscalitzar per al preu de l'aigua. La pregunta, per tant, és senzilla, és saber per quan fa comptes complir el Govern aquesta encomana de la Comissió d'Ordenació del Territori.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per respondre aquesta pregunta, té la paraula el conseller d'Indústria, Comerç i Agricultura, Sr. Cardona.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, la comissió o, millor dit, el Parlament va fixar i va aprovar una proposició no de llei, però no fixava cap termini, no és una qüestió que el Govern hagi incomplert un mandat encara. De tota manera, la Direcció General d'Indústria, i aquest crec que és el tema de fons, treballa en un reglament que reguli la totalitat de subministrament d'aigües a poblacions que inclogui la totalitat de serveis, en aquest moment no hi ha normativa legal sobre subministrament d'aigua a poblacions, i per aquesta necessitat s'ha de treure el reglament complet, i no només parcial. Jo no entraré a discutir-li les barbaritats que ha acabat de dir sobre si és frau o no és frau, la conselleria es regeix en base a uns dictàmens jurídics que ha fet l'Assessoria Jurídica de la Comunitat, i li podria acreditar, li podria demostrar que aquest sistema, que quan s'està cobrint en alta, amb una totalitat del servei, no hi ha per què desglossar, no hi ha per què fixar-se, sí quan es fa a part, i això, a Mallorca, ja no parl de les altres illes, a Mallorca passa en dos o tres ajuntaments.

De tota manera, com que no crec que aquesta sigui la qüestió, ja li dic que això s'està redactant, el reglament de servei, i quan estigui aprovat es publicarà tot junt.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Veig que hi ha un cert *leit motiv* que tot allò que no sigui no complir els acords, no és incomplir-los, ja se'ns va dir ahir a una comissió, nosaltres senzillament creim que si no es compleix, s'està incomplint, em sembla d'una claredat absoluta. I dic que és un atracament als consumidors, Sr. Conseller, perquè quan resulta que hi ha dues empreses, dues persones jurídiques, però exactament amb els mateixos socis, una fa el subministrament en baixa i considera com un dels costos del subministrament en baixa comprar l'aigua a una altra empresa que és exactament dels mateixos socis, dels mateixos noms i llinatges, i paga aquesta aigua a 40, a 42 pessetes, a 38 pessetes el metre cúbic, quan fins abans de l'operació vaixell, fins fa un parell d'anys hi havia molts de pobles de Mallorca que es pagava a aquest preu, el preu final, ara es paga en alta, la mateixa empresa, que fins i tot es podria considerar un autocontractació, en aquest cas no veureu com un cas de centenars de milions de pessetes que s'estan produint anualment a les Illes Balears com un cas d'especulació de l'aigua, ens sembla greu.

Hi ha distintes comunitats autònomes, la primera de totes Catalunya, en aquest sentit, cronològicament, que davant aquesta llacuna ho va regular precisament per no haver de fer la interpretació que fan en aquest moment els dictàmens jurídics de la comissió de preus. Per tant, nosaltres sí creim que aquest tema s'hauria d'arreglar aviat, que s'hauria d'arreglar per a bé dels consumidors i usuaris, i que mentrestant no s'arregli hi ha una especulació inacceptable amb un preu de l'aigua, senzillament, per ser el titular d'un terreny sobre el qual hi ha un pou, més, sobretot, quan tenim en compte que des de l'any 86 l'aigua és pública i que només hi ha unes transitòries, l'abast de les quals ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President.

... el Govern no ha mirat de reduir a la seva veritable expressió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, vol tornar a fer ús de la paraula?, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

A veure, si li dic que es redacta el reglament de subministrament d'aigua, s'està complint. Això és així de clar. Si el Govern fa feina en la redacció d'aquest reglament que permeti el proveïment o que reguli la manera com s'han de proveir les poblacions, s'està complint l'ordre del Parlament. Cosa diferent és que vostè tengui el text d'aquest reglament o que sigui acabat, però si s'hi està treballant, s'està complint. I això crec que queda bastant clar.

Ili insistesc en el mateix. Miri, l'Administració no té potestat per decidir si hi ha un frau a l'hora que un grup de persones constitueixin dues societats anònimes o limitades, dues societats de responsabilitat limitada diferents, això correspondrà en tot cas als tribunals. Si hi ha simulació, si hi ha frau de llei, correspon als tribunals, no ens vulgui donar més poder del que en realitat tenim.

Però, de tota manera, jo comprenc que es necessiti almar la gent quan aquests problemes s'estan plantejant, pel que conec, en tres municipis, i si hi ha, insistesc en el que li deia al principi, si el subministrament és en general, si tota la concessió està atribuïda a la totalitat, l'empresa subministradora ha d'aconseguir o ha de tenir l'aigua en alta, si hi ha la diferenciació, com passa a un municipi, i tota la batalla, tot el problema ve per aquest municipi, no ens hem d'enganyar, si es té separat, s'han de fer els dos desglossaments i amb el rebut es pot desglossar, la resta és inútil. Què passa?, que per poder-ho reglar, per poder-ho regular definitivament, el que és absurd és treure ara una normativa i al cap d'un mes treure'n una altra que la complementi, es treurà tota conjunta en el moment que estigui acabada.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 295/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri i servei públic.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que fa referència a proposicions no de llei. La primera és la presenta pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri i servei públic. Per defensar-la, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Transport aeri, servei de primera necessitat per als ciutadans, per a l'economia, per al benestar dels que vivim en aquestes illes, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i les anomen, perquè de vegades a algunes les oblidam. Servei de primera necessitat, no a l'alçada de les nostres necessitats d'avui. I ho hem vist i ho hem patit aquest hivern. Aquest hivern on s'han ajuntat les actuacions de la política en matèria de transport dels dos darrers anys, pujada de preus i manca de servei. Pujada de preus que s'inicia ja amb la pujada i amb el pacte entre les companyies aèries l'abril del 97, amb una pujada del 15%, la taxa imposada pel Partit Popular el 1997, de seguretat, i la taxa d'aproximació als pressuposts del 1998. Però no només preus, també manca de servei.

En aquest hivern la reducció dels vols entre Menorca i Mallorca ha estat una reducció de 390 places, un 34'5% de les places, entre Menorca i Mallorca, s'ha reduït; i respecte de Menorca i la península, un 17'76%, hem quedat, aquest hivern, amb tres vols de comunicació entres illes que estan i formen part d'una mateixa comunitat autònoma.

Però, de fet, i el fet que hem tingut aquests problemes, els problemes aquests avui encara no estan resolts. Problemes, a més, que, si no actuam, seran més greus. La liberalització d'Iberia, sabem perfectament que agreujarà els problemes, i no només ho deim nosaltres, ho diu el Sr. Ministre: "*Arias anuncia más carencias de vuelos en tres islas tras la liberalización del sector*". I és així, Iberia ja no rebrà més subvencions públiques i si només s'apliquen criteris de rendibilitat, fonamentalment per a Menorca i per a Eivissa, es perdrà encara més qualitat de servei.

És, per tant, obligada l'actuació del Govern, perquè l'obsessió pel sanejament econòmic del fons de l'Estat té un límit, el d'aquells instruments necessaris per garantir un mandat constitucional d'igualtat entre tots els ciutadans, i els que vivim en aquestes illes necessitam vols ràpids, dignes, assequibles i nombrosos.

Però, quina és l'actuació d'aquest govern?, d'aquest govern de les Illes Balears? Medita, d'entrada medita, medita i estudia, i encara moltes vegades en veu alta i de manera contradictòria. I basta fer un repàs, només, de les caixes de declaracions interminables que estan fent. "*El Gobierno estudia las rutas aéreas de interés público*", "*Fomento estudia qué rutas serán de servicio público*", "*El Govern elabora un plan que garantiza el transporte aéreo*", quan no sabem què han de dir en aquesta comunitat, anuncien un pla. "*El Govern plantea hacer una política global de transporte aéreo para mejorar los enlaces*". Polítiques globals, no ens perdrem en el que són els enllaços entre les illes petites. "*El Govern balear diseñará una política propia de transporte aéreo*".

Paraules, declaracions, plans futurs, polítiques molt grosses, però, en definitiva, el Govern estudia. I no només ho deim nosaltres, que estudia, la mateixa companyia Iberia li diu al Govern que estudia bé, que aquest estiu han avançat la temporada, però que l'estiu que ve, res d'avançar la temporada, que espavili i que comenci a plantejar sortides. Ho diuen també a través dels mitjans de comunicació, perquè es veu que tampoc no li fan cas, dia 11 de febrer: "*Iberia ha plantejat al Govern balear la necessitat de criteris polítics*", i continuen, molt més. 12 de febrer: "*Iberia assenjala al Govern que espavili, que estudiï fórmules per rendibilitzar les rutes deficitàries*". I el Govern continua estudiant, però no només, ho he dit, estudia en una línia de treball, també estudia dins una línia totalment contradictòria de declaracions.

"El Sr. Rami assenjala que l'augment dels descomptes aeris no s'aplicarà aquest estiu", però el Sr. Matas, fa no res, ens diu amb els mateixos titulars que aquest estiu tendrem descomptes de residents. El Sr. Arias Salgado diu que no es farà la declaració de serveis públics a tots els vols. Però el Sr. Verger diu que sí, que faltaria més, per a tots els vols.

La veritat és que ho tenen complicat. Així i tot agafem l'opció que més ha sortit, la que estadísticament ha sonat més, i plantegem una qüestió possible perquè els pressuposts de l'Estat del 1998 ho permeten, que és la declaració de rutes d'interès públic. El Sr. Matas va assenyalar que açò era possible i també els puc dir quin dia era, dia 12 de febrer, a declaracions a Eivissa, quan va anar a Eivissa sí es va banyar amb aquest problema, i va dir que l'única manera de garantir les comunicacions, era mitjançant la declaració de servei públic. Açò ho permet, com hem assenyalat, la mateixa llei d'acompanyament de l'Estat i ho permet no només per als vols entre illes, sinó també per a entre illes i la península, ho assenjala ben clarament l'article 103 de la Llei d'acompanyament.

Però, és més, ho permet i està regulat a través del reglament corresponent europeu. Per tant, existeix la sortida, existeixen les previsions pressupostàries a l'Estat per finançar aquesta declaració de rutes de servei públic i, per tant, l'únic que hem de fer és actuar. Actuar, Sr. Rami, no se'n vagi molt enfora. Perquè el Sr. Rami, en pla "xuleria" va plantejar que evidentment açò que, el que puguin aconseguir els altres, els canaris són dèbils a l'hora de negociar, nosaltres, "*asegura que el Govern obtendrá muchos mejores resultados en sus contactos con Madrid*", i es mirin després al cap d'un mes, "*Balears compta amb els canaris per aconseguir la rebaixa del 33%*".

Evidentment, Sr. Rami, no ha negociat ni ha mantingut aquest govern la celeritat necessària i la claredat necessària per fer aquí, ja, una proposta de declaració de rutes de servei públic. No ho van fer. En aquest moment, les negociacions, que no sabem evidentment amb quines negociacions consisteixen, perquè als consells insulars no els han consultats, com a mínim, de manera pública i notòria, i a partir d'aquí estudien, negocien una proposta totalment desconeguda.

Jo els ret que surtin aquí a dir què negocien, línia per línia, illa per illa. Açò és el que vull, perquè açò és el que ja tenen a Canàries, Sr. Verger. Ja em pot dir demagògia barata, però açò és el que avui aprovarà ..., sí, li ho dic perquè m'ho va dir l'altre dia, i jo avui li ho dic, que avui el Consell de Ministres seu, i aquí la seva incompetència, aprovarà un reial decret que regula illa per illa, ruta per ruta, les condicions que els vols de la ruta dels serveis públics, s'imposen a Canàries, illa per illa, condició per condició, horaris de vols de sortida, preus màxims, descomptes per a malalts, per a esportistes, per a estudiants, per a persones majors, límits màxims als preus, tipus d'avió, açò és el que ja té Canàries, inclòs el 33% de descompte entre les illes. Açò és un acord. I vostès, què negocien? Vostès, què negocien? Surtin aquí a dir-ho.

D'entrada, promeses, xerrades, ja ho veurem, sense consultar els consells insulars, i en açò vertaderament vull incidir a la proposició no de llei que presentam, que consultin els consells insulars, perquè la veritat és que em preocupa que dins el contingut de les negociacions que aquest govern manté amb el Govern de l'Estat, el que negociïn són 400 places diàries entre les illes de Menorca i d'Eivissa com ha anunciat el Sr. Verger, sense el més mínim sentit de l'afrota.

Són tres vols d'anada i tres vols de tornada. El que hem tingut aquest hivern i el que és totalment impensable que haguem de sofrir en un futur. No és l'acord que volem des de Menorca i supòs que des d'Eivissa, i com a mínim, posin-ho a consulta, abans de tancar qualsevol tipus d'acord, per açò demanam que vertaderament el Govern opti, per una cosa que hem dit tantes vegades, fer feina, perquè les negociacions que el Sr. Rami deia que ell aconseguiria molt més que tots els altres, es materialitzin i no anem a remolc, i com a mínim anirem a remolc al mateix nivell, i comenci vertaderament a plantejar propostes concretes, de nombre de vols, de descomptes específics, de tipus d'avions, d'horaris d'anada i vinguda i comencin, per tant, a plantejar, consultant els consells insulars.

Són, i existeixen, per tant, ja acords, hi ha una línia de treball i crec que dins aquesta línia de treball, de declaració d'obligacions sobre rutes entre les Illes i pensar si és important per a Menorca i per a Eivissa també fer rutes illa-península, es plantegin, es consultin les propostes, es negociïn amb els sectors econòmics i, a partir d'aquí, puguem guanyar un reial decret, un acord que vertaderament serveixi ja, ja, a Canàries entrarà en vigor el mes de juliol, serveixi ja perquè aquests drets que vostès tant diuen que defensen, es demostrin qualque vegada d'una manera pràctica.

I la veritat, m'encantaria, i crec que és l'única resposta que té el Grup Popular si vota avui que no, sentir aquí la proposta, illa per illa, vol per vol, si no hi ha aquesta resposta d'una manera clara, finalment els hem de demanar que donin suport a la nostra moció i, sobretot, que consultin els consells insulars.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició, per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, la veritat és que el tema del transport aeri a la nostra comunitat des de fa algun temps és de vergonya, és escandalós, per un costat Iberia ens ignora, ens tracta tota la comunitat i els seus representants públics amb una prepotència absoluta, amb una discriminació absoluta. El Govern estatal, el Govern Central absolutament igual, ens ignoren, ens marginen, tothom diu que, efectivament, la declaració d'interès públic de les línies és el que podrà donar solució al problema, però clar, la qüestió és que ja fa cinc mesos que la porta és oberta per declarar aquestes línies d'interès públic, fa cinc mesos ja i encara esperam, encara esperam. No sé què, esperam, per tant, jo crec que el Govern balear, efectivament, com deia la portaveu socialista, s'ha omplert la boca amb grans manifestacions grandiloqüents, promeses grandiloqüents, molt de teatre, molta impostura, molt aparentar enfadar-se amb Iberia i amb el Govern Central i dir que no acceptarem que ens marginin o no acceptarem no sé què, però la realitat a hores d'ara és que tot continua igual i no hi ha vies que se solucioni. Per tant, òbviament, Els Verds donarem suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari d'Esquerra Unida? Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Efectivament no és la primera vegada que el tema del transport aeri ve a consideració d'aquest parlament, ja sigui a plenari o ja sigui a comissió. I també és cert que en els darrers mesos, el dossier de premsa, la guerra de declaracions, la informació sobre gestions, posicionaments, negociacions, declaracions d'intencions que s'han produït des de la part del Govern de l'Estat, de part de les companyies aèries és realment immens, la quantitat de tinta que ha corregut sobre aquest tema.

Les causes són dobles, és a dir, per què aquest assumpte es troba amb aquest nivell de temperatura, primera perquè hi ha sobre la taula mesures que podríem considerar que s'emmarquen dins la sensibilitat i dins la insensibilitat del Govern de l'Estat respecte de la insularitat i que es materialitzen en polítiques d'aplicació de taxes o polítiques de descomptes al transport aeri entre les Illes o entre les Illes i la Península. I després, perquè més enllà d'això, patim el trauma de l'adaptació a una liberalització del sector, a una política privatitzadora sense cap tipus de límit raonable, que evidentment ha suposat un entrebanc objectiu per la possible intervenció dels poders públics, la introducció de criteris des dels poders públics en l'ordenació del transport aeri.

Efectivament, el Sr. Piqué ha fet professió de fe que no quedaria res del sector públic en aquest país en el termini d'un any i mig, compleix la seva promesa, naturalment dins el marc de la política neoliberal *enragé* que practica el Partit Popular a nivell d'Estat, i això efectivament fa que no tinguem instruments per incidir en el tema de les freqüències, dels tipus de les aeronaus, dels preus, que evidentment queden abandonats en principi, en principi, a la lluita pel mercat entre les diverses companyies aèries o privatitzades o que ja actuen amb criteris de companyia privada com és el cas d'Iberia.

Lògicament els avantatges d'aquest sistema, relatives, per exemple, a la baixada de les tarifes per la lliure competència, estan una mica posades en solfa, per precisament aquest *affaire* que ara mateix precisament estudia la fiscalia anticorrupció i que és als tribunals, relatiu al pacte entre companyies per pujar les tarifes. Lògicament, en sectors com el transport aeri, parlar de lliure mercat, de lliure competència, com si això fossin botigues de pipes, no té sentit, podem passar de situacions de monopoli a situacions d'oligopoli, però no massa cosa més, i sempre hi ha la porta oberta per a l'acord entre les companyies del sector, que evidentment pot adoptar expressions escandaloses com va passar amb aquesta pujada que està en mans de la fiscalia, però que, amb maneres una mica més subtils, són molt difícils d'evitar.

Per tant, vull insistir, ens trobam en un procés d'adaptació traumàtica a una nova situació, que nosaltres no compartim en la mesura que pensam que des de l'Estat s'havien d'haver mantingut les participacions suficients amb les companyies aèries que permetessin incidir en tota una sèrie de qüestions, com he dit abans, de freqüències, tipus d'aeronaus, preus, etc.

La via de solució, lògicament, dins aquest marc, que és el que ens ha conduït a aquesta situació, és efectivament, sembla, la declaració d'interès social, i en aquest sentit, jo crec que la proposició no de llei del Partit Socialista és assenyada. En el seu primer punt, parla d'una altra cosa, parla del rebuig d'aquest parlament a l'augment del cost de transport via taxes, imposat pel Govern de l'Estat, i el segon parla efectivament de fer efectiu aquest instrument de la declaració d'interès social, d'interès públic, millor dit, de les línies aèries de transport.

I lògicament jo crec que la diferència entre el que passa a Canàries i a les Illes Balears és realment indignant i demolidora des del punt de vista de l'acció del Govern de la Comunitat Autònoma, és cert, es podria dir que Coalició Canària té un pes important dins la governabilitat de l'Estat, i això li dóna una capacitat de negociació. Efectivament és així, i d'aquí pot venir i es pot explicar, una capacitat de resolució de determinats problemes propis d'aquesta comunitat, el Govern de la Comunitat Autònoma no és que sigui necessari o que formi part d'un projecte associat al del Govern de l'Estat, és que forma part del mateix projecte, i formar part del mateix projecte, ser del mateix partit, per expressar-ho d'una manera clara, té una incidència irrisòria dins l'actuació del Govern de l'Estat respecte de la comunitat autònoma, estan molt millor defensats els interessos dels canaris mitjançant una fórmula associativa que no els interessos de les Illes Balears mitjançant una fórmula d'integració plena dins el projecte que teòricament està governant l'Estat espanyol. Per tant, aquí, lògicament hem de pensar que no hi ha capacitat, no hi ha pes polític, no hi ha pes polític, ho

repetesc, perquè crec que aquesta és la clau, aquest govern no té pes per negociar, amb el seu propi partit, a Madrid, els interessos de les Illes Balears, s'ha notat en multitud de qüestions, el règim econòmic i fiscal la primera, i es nota lamentablement en tota aquesta qüestió on, efectivament, anam absolutament a remolc de la situació de Canàries, i anar a remolc no significa fer les mateixes passes al mateix ritme, sinó que ells fan la primera passa i nosaltres estam a l'expectativa de veure si a partir d'aquí podrem aconseguir qualche cosa. Jo crec que la portaveu del Partit Socialista ha estat prou gràfica i prou explícita a l'hora de treure aquí declaracions de premsa, posicionaments a un moment donat i a l'altre, i lògicament hem de treure aquesta conclusió, aquest govern de les Illes Balears no té pes per defensar els interessos de les Illes Balears a Madrid.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Certament, d'ençà que el Govern de l'Estat va declarar oficialment que érem, va reconèixer i es va tèmber que les Illes Balears eren unes illes, cosa que bastava veure com el nom propi de la comunitat, la veritat és que l'únic reconeixement que ens ha fet fins ara han estat aquestes taxes, les que han sortit publicades al *BOE*, les taxes de seguretat de l'any 1997 que ha recaptat, segons sembla, un milenar de milions de pessetes durant un any.

Quan aquí, en distintes ocasions s'ha demanat establir ecotaxes o alguna fórmula d'un ecu per visitant, de tal manera que es pugui donar cobertura a totes unes despeses mediambientals o de tota mena que provoquen el turisme, s'ha posat el crit al cel, perquè podria ser d'un efecte extraordinàriament negatiu, nefast, mentre que si la posa l'Estat, no sembla que passi res, és anecdòtic, ens diu el conseller d'Economia, o d'altres qualificatius, segons sembla, no s'entén ni tan sols per què es protesta per una recaptació, com dic, de mil milions de pessetes, els quals ben bé anirien a les arques autonòmiques, però, sembla que no, que és bo que se'n vagin a les arques de l'Estat.

Per acabar-ho d'arreglar, el 1998 surt una altra taxa, que és la d'aproximació, i es justifica, per part del Partit Popular, aquesta taxa i la necessitat de tractar tothom igual per una espècie, segons sembla, de necessitat que dóna l'homogeneització a nivell de la Unió Europea, absolutament falsa, perquè, naturalment, tracta de manera diferent els diferents, i que permetria absolutament, no en parlem amb l'informe *Viola*, de tractar de manera diferent les Illes per aquesta mena de taxes.

Per tant, a ningú no escandalitzaria alguna bonificació, algun tracte específic o l'exempció directament dels residents d'aquesta mena de taxes.

Jo crec que és bo incidir en aquest parlament en rebutjar aquesta mesura, com es fa a partir de la proposta del Grup Socialista, així s'ha fet en distintes ocasions en aquesta cambra abans de tornar enrera respecte d'aquesta qüestió, i voldríem que s'hi repensassin. De fet, hi ha hagut un perjudici important en el transport aeri, com s'ha comentat, que ens convé a tots mirar de redreçar.

A l'increment de tarifes, sembla que pactat fraudulentament o, com a mínim, sota aquesta sospita, i talment és en mans de fiscals anticorrupció, per si hi ha maquinació en el preu de les coses, com també en mans del Tribunal de defensa de la competència, qui estudia aquesta sospitosa coincidència a l'hora de pujar el preu de les tarifes aèries, s'hi suma, com també s'ha comentat, el decrement de les línies aèries, concretament *inter illes*, que sí que s'acosta..., supera la disminució d'un 33% de la tercera part dels seients existents.

Cal reivindicar des d'aquesta cambra, jo crec que aquesta és la postura de la proposició no de llei, i pens que en aquest tema hi hauria d'haver unanimitat de la cambra, que l'Estat reconegui una cosa tan òbvia, des de qualsevol foto aèria, que el caràcter d'arxipèlag d'aquest país, que les illes no tenen contacte amb el continent i que, per tant, per als residents, estar en relació amb altres comunitats, amb altres parts del continent, és exactament igual que el tren de la Renfe per a la península.

Segons sembla, hi ha totes unes negociacions, nosaltres també voldríem que aquest parlament s'hi pronunciàs, com a mínim per donar suport a la possible negociació que estigui fent el Govern sobre la declaració de servei públic, pareix que per la veta que han obert els canaris és per on, segons sembla, hi ha l'única manera d'entrar nosaltres, és sempre darrera les línies d'acció que fa la comunitat canària, però, com a mínim, intentem obrir i concretar aquesta entesa del servei públic.

Pens que el que seria adequat seria donar a conèixer aviat, i publicat, quins són els vols, quin seria el nombre de vols, quins són els horaris, quins són els seients, per saber de què estam parlant, perquè la veritat és que per garantir exactament el que en aquest moment tenim, ens sonaria molt magre, perquè les rebaixes que s'han produït en els darrers temps *inter illes* són realment importants. En qualsevol cas, l'únic que evitaria és tornar enrera més enrera, però voldríem saber com es concreta aquest acord, si és que n'hi ha, i quan sortirà publicat, a més a més de si serà compatible amb les subvencions als residents o si serà la simple fórmula de la concessió administrativa.

Però, a més, a la proposició no de llei, més enllà de les enteses o no enteses que hi hagi en aquest moment entre el Govern de l'Estat i el Govern balear, s'apunta també la necessitat de declarar servei públic algunes de les línies de les Illes amb la península, les quals, segons sembla, el Govern balear ja ha descartat. Creim que seria un greu error, nosaltres no podem donar, en absolut, per descomptat, que hi hagi una suficient connexió Illes-península i, sobretot, no haver-les de garantir dins uns paquets que la declaració de servei públic ens garantiria, i estam convençuts que, a nivell d'Unió Europea, tothom es mourà i *malavetjarà* per aconseguir aquesta declaració de servei públic.

Per tant, creim que aquesta declaració d'aquest parlament donarà suport i donarà empenta a la declaració de servei públic entre les *inter illes* i, com a mínim, obrirà, i creim que ha de ser el Govern qui ha de demostrar, com fins ara no ens ha demostrat en absolut el seu pes i el seu pes específic, la seva influència, en el Govern de l'Estat, perquè també es faci extensiva a les Illes-península.

Crec que és aquesta mena de proposicions, no n'hi ha dubte, les que s'haurien d'aprovar per unanimitat de la cambra, per donar-los suport, i més enllà del retret implícit que hi ha al Govern balear per no haver-ho aconseguit fins a hores d'ara, com a mínim, el suport (...) i el suport de tota la cambra per aconseguir-ho amb les millors condicions possibles, a partir de ja. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Andrés Charneco, té vostè la paraula.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. No cabe duda de que la problemática que ha existido, sobre todo en las islas menores, con el tema del transporte es merecedora de calificativos, lógicamente, me atrevería a decir que caótica, pero, siendo un tanto optimista, optimista, ante el futuro que se nos abre, yo le quiero decir al portavoz del grupo proponente de esta proposición no de ley que, efectivamente, la comunidad está llamada, está llamada, pero porque está trabajando, y está trabajando de una forma seria, de una forma profunda, de una forma, inclusive yo me atrevería a calificarla de sigilosa, recabando información, analizando números, analizando posibilidades, y que, lógicamente, los beneficiarios vamos a ser todos los habitantes de esta comunidad, usted también.

Usted me ha hecho una serie de alegaciones y de, digamos, más que nada, de razonamientos para dar fundamento a esta proposición no de ley, que, claro, es mirar hacia atrás, y a mi, desgraciadamente, me sabe muy mal no poder sacar ningún recorte de prensa, porque durante los trece años que ustedes han gobernado a nivel nacional no se ha producido ningún tipo de declaración, por consiguiente, no le puedo enseñar ningún recorte de prensa, pero lo que sí le puedo decir es, y esto ya se lo digo, que el Gobierno ya está trabajando en la elaboración de un estudio serio, que se analizarán todas las posibilidades, que se contempla la declaración de rutas, sobre todo las rutas interinsulares de interés social, y una vez terminado ese estudio, no habrá ningún inconveniente en comentarlo con la oposición, o en este mismo parlamento, no habrá ningún problema porque entendemos que ustedes harán una lectura positiva y constructiva de ese estudio que el Gobierno ha encargado.

Hablan de tasas aeroportuarias, y lógicamente, yo he de decir que esto se trata de un cumplimiento de la normativa de la Comunidad Económica Europea, pero creo, con toda sinceridad, que con el tipo de descuento que se va a aplicar, estas tasas, o la cantidad que se está pagando por este tipo de impuestos, será mínima, será mínima.

Yo le quiero decir, y además en término constructivo, también, que ustedes tienen ahora una oportunidad bonísima para adelantar ese tipo de descuento, y no es otro que ahora, en las próximas sesiones, que se verá todo lo que es el tema del régimen especial para Baleares, no poner ningún impedimento legal, que tienen derecho legal a hacerlo, lógicamente, pero no pongan ningún impedimento, con el solo objeto de adelantar lo que es la aplicación de este tipo de descuento.

En el tema de subida de tarifas, que también han alegado en toda la exposición de todos los grupos, yo no quiero entrar, porque tanto yo como mi grupo somos respetuosísimos con todos aquellos asuntos que están *sub iudice*, por consiguiente, no vamos a hacer ahora una excepción, y el que haya hecho cualquier medida que no se corresponda con la legalidad, pues allá cada uno.

Pero, claro, ustedes me presentan esta proposición no de ley, y me van a perdonar, ya sé que el portavoz del Grupo Socialista, me va a decir que otra vez estamos diciendo, Sr. Presidente, que si esta proposición no de ley no corresponde, que no sé qué, etc., pues sí, yo me atrevo a calificarla de extemporánea y de oportunista; extemporánea, lógicamente, por el tiempo, en los tiempos que corren, no podemos mirar atrás y empezar a ver y a analizar situaciones que se han vivido meses atrás y, por lo tanto, extemporánea, y oportunista porque ustedes sí que saben, y, además, lo saben de una forma muy concreta y muy cierta, que se están llevando esas negociaciones serias con la compañía Iberia, y no solamente con la compañía Iberia, perdón, la compañía Iberia participa pero se están llevando reuniones serias con el Ministerio de Fomento, que es a quien competen estos temas, y yo creo, con toda sinceridad, que conseguiremos los objetivos que nos hemos fijado. Es un tema en que no se puede..., hablaban de que la comunidad autónoma de Canarias ya tiene lo que se contemplaba o lo que estaban reivindicando, yo creo que nosotros, como comunidad insular, no nos vamos a quedar descabalgados y, por consiguiente, nosotros nos embarcaremos en ese carro.

En cuanto a la resolución final de su proposición no de ley, por lo que yo le expongo, le agradecería que la retirase, porque, de lo contrario, no le daremos ningún tipo de soporte. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica, per part del grup proposant, Sra. Barceló té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyors diputades i senyors diputats. La veritat és que em deixa decebuda, em deixa fortament decebuda que un diputat d'Eivissa del Partit Popular surti aquí i tenguí un plantejament optimista respecte de l'actuació d'un govern d'aquesta comunitat autònoma que l'única vegada que s'ha assegut amb Iberia per negociar a la vista de tots és quan posen un turbohèlice de Mallorca a Bilbao, i prou, i ho sap perfectament.

Quan ha preocupat al Govern que les places entre les illes, entre Mallorca i Menorca i entre Eivissa i Formentera i Mallorca s'hagin rebaixat quasi al 50% aquest hivern?, com vostès no s'han d'indignar quan surt el Sr. Verger i diu que l'actuació d'aquest govern és aconseguir 400 places diàries entre les illes?, sap quantes són aquestes? Son tres vols, és el que hem tingut aquest hivern, i vostès donaran suport a aquesta proposta?, vostès no demanen que el consell insular negociï?, no els preocupa, com a consellers de consell insular, garantir unes bones comunicacions dels seus sectors amb Mallorca i amb la península?, vostès no volen dir res amb aquesta negociació?, vostès acceptaran els vols que hem tingut aquest hivern?, quina és la proposta del Govern, tan profundament guardada?, tan profunda, tan profunda que ja és un forat negre; quina és?, que surti el Govern, els he citat gairebé tots, que surtin i diguin aquí què negocien. Que surti, si té coratge, el Sr. Verger a dir quants avions, quantes rutes farà de servei públic. Per favor.

Règim fiscal, no diu res de servei públic, res, no parla de garanties de trànsit, parla de duros, duros que els canaris tenen amb aquest reial decret que aprovaran avui, un 33%, i és més, li he de dir que l'esmenes seva, el projecte de règim fiscal, avui damunt la taula, no diu el 33% de vols entre illes, no el diu, no el diu, el tindrem perquè s'ha negociat amb Canàries, no perquè el Sr. Ramí vagi a Brussel·les a reclamar la insularitat, no dic cada setmana, però quasi quasi, no és per açò, no fa falta anar tant enfora per aconseguir coses concretes. El règim fiscal no soluciona, en absolut, ni freqüències ni horaris, ni capacitat, res, en aquest sentit.

Hi volem un servei bo, bo, a un preu raonable, i el servei públic permet posar límits de preu i obliga les companyies a fer descomptes específics en coses que aquest parlament ha demanat (malalts desplaçats, clubs esportius, joves, persones majors). Açò és el que hi ha escrit i han aconseguit.

I vostè, hi surti amb un paper, digui'ns què negocia, diguin'ns què negocia, quants vols vol, vostè? És clar, és així com es fan les coses.

Vertaderament, després de l'actuació d'aquest hivern, de la gran preocupació d'aquest govern aquest hivern sobre com ha quedat la reducció de vols, i hem vist el que el Govern hi ha fet, que no hi ha fet res, quan el ministre ve i diu que la liberalització d'Iberia provocarà més problemes encara entre els vols entre illes, són declaracions del ministre aquí, quan Iberia està cansada de dir públicament al Govern que faci política de transports, que l'any que ve no ens solucionaran la papereta amb avançar l'horari d'estiu a l'hivern.

Quan tot açò passa, quan veim aquesta inèrcia del Govern, quan veim la incompetència del Sr. Verger, que fa quinze dies em va dir que no ho sabia i que no era cert el conveni amb Canàries; home!, o és un mentider o és un incompetent. Com troba un senyor conseller que pot sortir aquí, en aquest plenari, a dir disbarats? Ja està bé, ja està bé d'haver d'aguantar a la darrera rèplica insults, quan saben perfectament que no és ver. És un insult, perquè no faig demagògia, tenc els papers, comptants i sonants, i per açò no em dóna la gana que aquest govern, que és el primer demagog del món, plantegi qüestions que no són certes.

No volem promeses, volem compromisos de fer feina, i sap vostè perfectament que l'única manera que el Govern compleixi amb tot el que vostè, n'estic segura, voldria, estic segur que ho voldria, l'única manera, hi tenim l'eina, que passin pel consell insular, que els consells insulars hi diguem qualque cosa, no demanam res més. I troba que no és just?, vertaderament, troba que no és just, o troba que sí? Idò, surti aquí i votin el segon punt, votin el segon punt, per favor; no deixem en mans només d'aquest govern aquest problema, perquè no el resolen, és que no els preocupa, no els preocupa.

Seriosament, crec que els consells insulars ens hem de fer forts davant un govern poc preocupat en aquestes qüestions, molt poc preocupat.

Què saben sobre si són suficients o no els vols entre les Illes i la península? Mallorca, sí, i Menorca i Eivissa?.

Ens agradaria, vertaderament, poder participar des del Parlament, des dels consells insulars, fonamentalment, en aquesta definició, vol per vol, ruta per ruta, què és el que necessitam?, que negociam per aconseguir-ne el 80%? Ja està bé, però negociem una cosa d'una manera conjunta. Com poden provocar un consens amb qüestions tan importants per a aquestes illes si no ens volen dir el que negociam?, com poden tenir el suport, si ho duen tan d'amagat? No són coses per estar amagades, són coses de recaptar suport social i econòmic, i suport institucional.

Jo demanaria, seriosament, que, el segon punt, el votessin. Les declaracions de tothom que està a favor de les declaracions de servei públic. L'única inclusió és la reafirmació aquí d'aquesta proposta, repetesc que amb la participació del que algú ha dit qualque dia són els pilars fonamentals. Només deman la participació a aquest nivell. De fet, mantenc el repte del Govern a pujar aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...i a dir què negocia. Mentre no m'ho diguin, no m'ho diguin, amb les mentides que constantment han dit sobre aquest tema, jo no ho crec. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta proposició no de llei, Sr. Charneco, té la paraula.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, no me llame mentiroso, no le llame mentiroso, es que, por la ley de la repercusión, me lo está llamando a mi. No me llame mentiroso, porque yo formo parte de un consell insular, ¿o yo no formo parte de un consell insular?, yo no estoy integrado dentro de esta pequeña comisión que está elaborando el estudio de la problemática del transporte? No me diga que los consells insulares no están representados, ¿que tienen que ser oídos? Por supuesto, pero déjenos trabajar, déjenos que se ultime ese estudio y, una vez que lo tengamos definido y redactado, no tenga usted problema, que tendrá conocimiento, si no usted, el equipo de gobierno del Consell Insular de Menorca, que en este caso concreto estará usted, pero me imagino que tendrá la deferencia de consultarle cómo van las negociaciones y cómo queda el estudio.

De verdad, créame, que le digo la verdad, créame, que le digo la verdad.

Retire esta proposición no de ley por los argumentos que le he expuesto anteriormente, y vamos a darnos un plazo, que, ya le vuelvo a repetir, está en fase final de redacción, no en fase terminal, sino en fase final de redacción, y que las consecuencias se verán muy pronto. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a votar el conjunt d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 24; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 689/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a gestió del servei d'ajuda a domicili dependent de l'IBAS.

Passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a gestió del servei d'ajuda a domicili dependent de l'Ibas. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Aquesta proposició que duim avui al plenari...

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Diputada. Prec als senyors diputats que guardin una mica de silenci perquè es pugui sentir el que diu la representant del Grup Nacionalista-PSM.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Crec que és un tema interessant i, per tant, demanaria que si no interessa a algunes diputades i diputats, que (...)

EL SR. PRESIDENT:

Així ho creu aquesta presidència. Continui.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Molt bé. Gràcies, Sr. President. Comentava que aquesta proposta no de llei està presentada des de gener del 98, avui és el darrer dia, és diu plenari *granera* d'aquest període de sessions, però pensam que hem de mantenir aquesta proposta per fer una denúncia política que per a nosaltres és important.

Pens que és necessari, primer de tot, centrar-nos en què parlam, parlam del servei d'ajuda a domicili, i després ja entraria, com es diu, amb olivetes en la proposta concreta, que és el servei d'ajuda a domicili.

Nosaltres, com a PSM, pensam i defensam que és un dels serveis més importants que es pot donar o que s'ofereix des dels serveis socials.

En aquest servei d'ajuda a domicili bàsic, s'hi donen, s'hi ofereixen, serveis domèstics, higiene personal, neteja de la casa, preparar aliments, servei de caràcter personal, acompanyar al metge els usuaris, gestionar alguna documentació, ajudar a aixecar del llit persones incapacitades físicament, també es donen unes ajudes tècniques com, per exemple, teleassistència, poder arranjat l'habitatges, un suport social i educatiu, educació d'hàbits, com dur l'economia familiar, i també intervencions en situació de risc a famílies necessitades. Per tant, pensam, són uns serveis que donen una millora de qualitat de vida a aquests usuaris.

I és que el més important de tot, o que és molt important, és la companyia que fa una treballadora familiar a aquests usuaris, a una gran part dels usuaris, que són persones que viuen totes soles i que esperen aquestes treballadores familiars com qui espera el messià. Va dirigit, idò, aquest servei, a persones majors, bàsicament, que viuen soles, deficientes i a infants amb problemes familiars greus.

Aquest servei, n'hem de ser conscients, és necessari, ja que s'ha modificat moltíssim l'estructura i les interrelacions familiars a causa dels canvis socials. Aquestes tasques, ho hem de recordar, les fem, i les fem, bàsicament les dones, i amb l'entrada en el món laboral de la dona, s'ha de cobrir aquest servei.

També hem de tenir en compte un altre element, que és l'envelliment progressiu de la població, i és una manera també de fer costat, si es dona aquest servei, a la persona veïlladora d'un malalt o malalta d'Alzheimer, per exemple, qui necessita d'una atenció continuada les vint-i-quatre hores. Per tant, com es pot resoldre una atenció residencial, si les residències públiques tenen unes llarguíssimes llistes d'espera?, quins recursos té aquella persona que, convalescent d'una operació o malaltia, quan ha de tornar a ca seva, no hi té suport familiar?, per tant, l'ajuda familiar és una manera de donar un punt més, un punt de qualitat humana a aquestes demandes.

A més a més, hem de recordar que hi estam obligats per llei, l'article 10 d'acció social fa tots aquests plantejaments. No l'especificaré perquè crec que hi ha altres temes en què hem d'entrar ja a debatre.

Sabem que es varen transferir les competències de l'Insero al Govern balear l'1 de gener del 97. El Govern crea l'Ibas, l'Institut balear d'afers socials, i és aquest qui gestiona el Sad. Es fa un concurs, hi ha un replantejament d'aquet servei a nivell de l'Ibas, a nivell de Govern balear, i som conscients, segons la informació que tenim, que el Govern, mitjançant l'Ibas, adjudica a l'empresa Servirecord dia 29 de desembre del 97, per tant, bastant enrera, amb seu a Saragossa i sense cap vincle ni infraestructura a les Illes Balears la gestió en exclusiva del servei d'ajuda a domicili, que, fins a les hores, l'havien gestionat unes empreses de treball social, d'economia social, el cent per cent de treballadores dels quals, tant socials com familiars, eren dones, o són dones. Aquest fet va provocar una situació, que persones usuàries d'aquest servei, fins a 300 persones dia 8 de gener, sobre un total de 700, no varen rebre la necessària atenció del servei d'ajuda a domicili, cosa que provocà denúncies d'usuaris a aquest servei, així com reconeix un portaveu de la mateixa empresa, Servirecord, és en premsa, on va reconèixer que la centraleta de telèfons provisional estava col·lapsada, ja que els usuaris exigien saber els motius pels quals s'havia interromput o no tenia continuació aquest servei, i també ho reconeix l'Ibas quan diu que hi va haver un retard en la prestació d'aquests serveis. És ver que l'Ibas no admet en cap moment que s'hi donassin deficiències, sí un retard, però nosaltres pensam que si hi ha hagut un retard, per tant, hi ha hagut unes deficiències, hi va haver una gent que no va rebre el servei que rebia i hi va haver un *impasse* en la reforma del servei d'ajuda a domicili, que va provocar, com he comentat, aquestes queixes dels usuaris.

A una pregunta parlamentària del PSM relativa a aquest tema, sobre les causes que han motivat que usuaris de Sad hagin quedat desatesos, se'ns afirma que ha vingut motivat per la dificultat de contractar personal en les dates en què es van produir l'inici de les activitats. És una pregunta parlamentària signada pel gerent de l'Ibas.

Crec que hem de ser conscients que privatitzar sobre empreses amb ànim de lucre aquests serveis bàsics que reben tots els ciutadans i ciutadanes és molt delicat, i més si son serveis socials. Pensam que és totalment negatiu. Ens hem de plantejar què s'ha de defensar amb aquests serveis, qualitat o el benefici de les empreses que gestionen aquest servei. Pensam que són incompatibles aquests dos elements i, a més, volem fer notar les contradiccions entre diferents conselleries d'aquest Govern, a la de Treball i de Formació, un dels objectius que s'hi plantegen és donar suport al món associatiu, potenciar les cooperatives de treball associat i, a més a més, a través del Fons social europeu un munt d'activitats formatives perquè la dona tenguí accés al món laboral. Idò, què fem?, a la primera ocasió que tenim per realitzar una actuació que doni compliment, un grau de compliment, a aquest objectiu, què fem?, retiram de la gestió del Sad tres cooperatives de treball associat i s'adjudica a una empresa amb ànim de lucre.

També una altra actuació del Govern... No, no faig demagògia. Pla de la dona, actuació del Govern, Pla de la dona. Accés de la dona al món del treball és un dels objectius que crec que tots i totes compartim, i el PSM també hi afegiríem treball qualificat i remunerat dignament per a la dona.

En quines condicions es troben ara les dones, les treballadores que actualment han estat contractades per Servirecord? 80% del sou que cobraven durant el 97, el 80% del sou; tenen la mateixa responsabilitat i, a més a més, passen de fer 150 hores mensuals a fer-ne 162, sense comptar desplaçament i, a més a més, cobren per hores fetes. Això vol dir que si una treballadora està de baixa no cobra els dies que hauria d'anar a fer feina perquè està de baixa, no fa feina i, per tant, no cobra, i si l'usuari justament està ingressat o se n'ha anat dos dies de vacances amb una altra persona, com que tampoc no fa feina no cobra, es cobra per hora realitzada. Són, per tant, 82.000 pessetes per aquesta responsabilitat que he comentat abans.

A més a més, sou d'administrativa, 30.000 pessetes mensuals per 6 hores diàries. Contractes, de què són? Aquest és el model que defensam? Crec que no surt de la proposta que hem anat defensant i dels punts que hem plantejat a la proposta.

A més a més ens trobam amb una concessió irregular d'aquest servei. Com és que podem fer aquesta afirmació? Uns dels requisits en el plec de condicions d'aquest servei era de l'equip humà, el personal, personal tècnic i personal laboral que havia de dur la gestió del servei d'ajuda a domicili. Era un requisit, parlem de requisits, no de millora de servei. Es necessitaven 5 treballadors socials, 5 tècnics, i 53 treballadors familiars; està admès a l'informe tècnic sobre les propostes o pliques del concurs 277/97, d'ajuda a domicili, on es determina que Servirecord no compta amb personal per gestionar aquest servei. Per tant, no compleix un dels requisits bàsics que ens diu que és necessari complir. Per tant el que ens demanam és com..., ara bé, això sí, s'especifica el fet que es compromet; però com es pot valorar un compromís? No presenta cap nom ni llinatges, ni contracte de cap treballador familiar; per tant no compleix el requisit que s'especifica en el concurs. L'única empresa o l'única plica, millor dit, que compleix aquest requisit són les cooperatives de serveis sociofamiliars. I què passa?, en lloc de desestimar la plica de les empreses que no compleixen aquest requisit, accepten la plica i es valora.

És determinant perquè opti el servei Servirecord, això sí, la puntuació de l'oferta econòmica, que varia d'un milió i mig a la de les cooperatives i, a més, dona una proposta de millora, que és un telèfon d'informació a l'usuari i que es valora tant, aquest servei, el telèfon d'informació a l'usuari, com la plantilla laboral: cinc punts a la plantilla laboral, cinc punt la millora d'aquest telèfon d'informació.

També hi ha una qüestió formal que pens que és necessari anotar: a la composició de la mesa de contractació, segons consta a les actes, no hi va assistir un lletrat assessor incomplint-se, per tant, l'article 82 de la Llei de contractació de les administracions públiques.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Bover, vagi acabant.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Vaig acabant. Només en queda dir que és per tot això que he exposat que demanam, per tant, que es denunciï el contracte amb l'empresa Servirecord per a la gestió d'aquest servei d'ajuda a domicili, ja que pensam que ha estat incapaç i és incapaç de dur, d'una manera eficient, aquest servei. Que s'avaluïn també econòmicament els perjudicis ocasionats a l'Ibas, així com al beneficiari del servei, i s'exigeixin les indemnitzacions, si cal que n'hi hagi. Que de forma provisional i urgent i mentre es torna a adjudicar el servei es contractin els anteriors adjudicataris, i que en totes les adjudicacions i contractacions que realitzi el Govern de les Illes Balears o qualsevol dels organismes que d'ell depenguin, exigeixin i comprovin la capacitat tècnica, des de tots els punts de vista, de les empreses adjudicatàries, especialment quan es tracti de serveis socials personals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula la portaveu d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquest és un tema que ja ha tengut altres àmbits de discussió en aquest parlament. Vull recordar que a principis de gener de l'any 98 es dona la notícia de premsa d'aquest canvi de gestió del servei d'ajut domiciliari i que hi ha manca d'atenció a usuaris que provoca una certa alarma i una certa inquietud en aquests usuaris. El tipus d'ajuda a domicili jo pens que la diputada Catalina Bover, proposant, ja l'ha explicat prou bé, i les característiques d'aquest tipus de servei.

Esquerra Unida, quan veu aquesta situació, demana l'expedient administratiu d'ajut de concessió a la nova empresa i, a la vegada, mentre esperam aquesta resposta parlamentària, sol·licitam la compareixença de la consellera de Presidència, responsable de l'Ibas, per tal que, en Comissió d'Afers Socials, pugui explicar tot allò que ha anat sortint a la premsa de possibles irregularitats o de possibles situacions de desemparament de segons quins usuaris. Aquesta sol·licitud de compareixença es debat el 24 de febrer en Comissió d'Afers Socials i és rebutjada pel Grup Parlamentari Popular, que diu que no hi ha hagut cap irregularitat, que no hi ha per què parlar-ne i que, si hi ha qualque irregularitat, que vagin als tribunals, que sol ser la resposta habitual del Grup Parlamentari Popular.

De tota manera, Esquerra Unida té l'expedient, finalment se li entrega, i analitza aquest expedient de concessió del servei i hi trobam, realment, irregularitats, irregularitats com les que ha esmentat la diputada proposant, la Sra. Bover, en el sentit que s'adjudica..., el barem inicial dona major puntuació a l'oferta econòmica que a altres aspectes, com pot ser l'experiència en el servei o propostes de millora, etc., l'oferta econòmica se'n du el 40% del barem, i el resultat de l'adjudicació resulta que, entre l'empresa que la tenia prèviament després de 14 d'experiència, la Societat Cooperativa, a la nova, només hi ha dècimes de diferència en l'oferta econòmica.

Després -ja ho ha esmentat també la Sra. Bover- una irregularitat que ens sembla greu és el fet que un requisit previ a la concurrència del concurs, era presentar -i que, a més, constava en el plec de condicions- plantilla i relació de llocs de feina de les empreses que havien de concursar. Aquest requisit no es dona en una empresa en concret, l'empresa Servirecord, i malgrat no entrar dins el requisit, per tant ja s'hauria d'haver retirat per no complir els requisits inicials, malgrat això es valora i es valora, a més a més, senzillament donant només l'apartat que poden donar, i és millora tècnica, que presenta cinc currículums de persones que poden formar un equip tècnic. El tema que es consideri millora tècnica l'ofertament d'un telèfon per a un metge de 24 hores quan l'anterior societat cooperativa tenia un conveni amb els distints centres de salut, d'atenció primària i era molt més ràpida la seva atenció, això no es valora perquè des del principi, per part de la mesa de contractació de l'Ibas, allò que no van a valorar són els aspectes socials, els aspectes de millora cap al servei, sinó exclusivament els aspectes econòmics o els aspectes que veuen que podrien millorar, però no respecte als usuaris.

L'Administració sabia perfectament que es produiria un buit en aquest servei, ho sabia perquè les dates de la resolució del concurs vénen marcades amb el sentit que el 23 de desembre, el dia abans de la Nitbona, s'obrin les pliques, el 29 de desembre hi ha l'adjudicació de l'empresa, quan hi ha totes les festes de Nadal enmig, i dia 9 de gener s'ha de tornar reunir la mesa de contractació perquè s'han oblidat d'una empresa i dia 9 de gener s'ha de tornar a reunir i ha de tornar a valorar una empresa més, i és tan evident això que dic que a l'acta de dia 9 de gener els membres de la mesa parlen i diuen: "*Lamentan el error anteriormente citado -d'haver oblidat una empresa- manifestando que el mismo debió ser consecuencia del número de horas que esta mesa llevaba valorando documentación de diferentes empresas, no habiendo realizado ninguna pausa y habiéndose procedido a calificar con anterioridad la documentación de otra mesa de contratación, al objeto de agilizar todos los trámites, dado el calendario festivo inminente, y conceder a los licitadores el tiempo suficiente de subsanar los errores cometidos*". Hala, idò!, si dia 9 de gener diu això la mateixa mesa en acta, significa que l'Ibas sabia que dia primer de gener no podia tenir Servirecord, la nova empresa, no podia tenir tot el servei cobert perquè, entre altres coses, encara s'havia de tornar a reunir la mesa i, per tant, no se li va ocórrer que, perquè l'usuari no tengués cap conseqüència de la manca de planificació i de la manca de gestió correcta de l'Ibas, prorrogar durant un mes, el temps que sigui necessari, l'empresa anterior per tal que l'usuari, que és el vertaderament afectat, no notàs cap canvi en aquest sentit.

Ja la diputada anterior, la Sra. Bover, ha explicat que, a més a més, dins l'incompliment d'un requisit previ que era presentar la plantilla, a més a més resulta que quan es concedeix a Servirecord aquesta concessió comencen a aparèixer anuncis a la premsa sol·licitant persones per part de Servirecord i, en aquest sentit, és evident que aquest buit, malgrat que l'Ibas ha d'atendre urgentment els casos més cridaners d'aquests usuaris, ha provocat durant uns 15 dies un empitjorament dels serveis. No repetiré tampoc com, en el sentit de mesurar totes unes condicions econòmiques i unes condicions de millores, no es mesura ni es qualifica la rendibilitat social i la millora social d'aquest servei.

Sabem que el Ministeri de Treball i Afers Socials s'ha dirigit a la Unió de Cooperatives estatals precisament per demanar-los criteris a l'hora d'adjudicar serveis d'ajut domiciliari a tot l'Estat en base a cooperatives d'aquest estil, i en canvi aquí allò que es demana ha estat, senzillament, una millora, una diferència de centèsimes en la proposta econòmica i un menyspreu cap a la millora social. Per tant, jo repetesc allò que ha dit la Sra. Bover: hi ha hagut empitjorament del servei. No explicarem les condicions laborals de les treballadores que ara el duen a càrrec de Servirecord, però és evident que hi ha un empitjorament d'aquest servei justament quan fa un any que s'ha transferit l'Insero al Govern balear, quan s'ha creat l'Ibas i quan acostam l'Administració als usuaris, allò que tots demanam o tots esperam, els ciutadans i les ciutadanes, és que, si tenim l'Administració més a prop, els serveis siguin millors, i just és al contrari. El Govern balear rep les transferències de l'Insero, crea l'Ibas, i justament unes de les primeres accions que fa és empitjorar un servei tan important com és un servei social d'ajut domiciliari.

En aquest sentit, estam totalment d'acord amb la Proposició no de llei que presenta el PSM perquè pensam, igualment com ha dit la diputada Sra. Bover, que el Govern balear allò que fa és ni tan sols coordinar-se entre ells i, si per una banda, la Conselleria de Treball i Formació recomana el treball i la potenciació de les cooperatives, per part de l'Ibas a allò a què es va és a una rendibilitat econòmica, exclusivament, dubtosa i, per altra banda, menyspreu cap al servei social.

Finalment, hem conegut que l'Ibas ha presentat una querella contra l'honor, o per..., no sé com es diu exactament des del punt de vista jurídic, contra el president de la Unió de Cooperatives de treball associat de Balears per haver manifestat públicament que la Unió de Cooperatives de treball associat veia irregularitats en aquesta concessió. Jo voldria dir aquí, des de la tribuna, que esper que l'Ibas també la me presenti, a mi, perquè jo, des de la tribuna del Parlament de les Illes Balears, mantenc que hi ha, com a mínim, dubtes raonables, hi ha un recurs posat i els tribunals decidiran si aquests dubtes raonables s'han demostrat, però, sobretot, allò que no es pot fer és, davant una situació d'empitjorament d'un servei i d'una situació de, com a mínim, dubte davant una concessió, respondre amb querelles i respondre amb actituds a la defensiva, com han fet els responsables de l'Ibas.

Per tant, consideram que la Proposició no de llei presentada pel PSM és exactament en els termes que pensam que s'hauria de fer, evidentment, si hi hagués uns altres responsables de l'Ibas i hi hagués uns altres responsables d'aquest servei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula ara el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Thomàs, aquesta informació que ens ha donat, no la sabíem, però ha acabat de fer els sis reals justs. Aquí no només es gestiona malament sinó que, fins i tot, es permeten posar querelles als que denuncien la mala gestió. Ens en posin una, una altra, no ve d'un pam. No la posen perquè no poden, perquè tenim immunitat parlamentària, però, si no, ja també imagin que ens durien a la barra.

Jo crec que, al marge -o no tan al marge- de si aquest concurs públic està ben adjudicat a Servirecord o no, o hi ha irregularitats, que sembla que, pel que s'ha explicat aquí, n'hi ha bastants, jo voldria situar el terreny dins el terreny de política social, o de falta de política social, aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Un govern que té una llei d'acció social aprovada l'any 1987, ja té més d'una dècada, que no s'ha dedicat a desenvolupar reglamentàriament perquè si desenvolupes, naturalment, ho has de consignar en el pressupost, no té una política social, i quan hereta un organisme i rep un determinat servei, en aquest cas el servei d'ajuda a domicili, en comptes de reforçar aquest servei i millorar-lo, s'estrena amb un problema de gestió i amb una adjudicació crec que més que dubtosa.

Quin és, però, el problema de fons? Ho repetiré una vegada més, no escolta la consellera però és igual; la qüestió és que per a aquest govern conservador hi ha dos pesos, dues mesures: La part dels poders econòmics, dels poders socials de les Illes Balears té prioritat absoluta, tot és urgent, si troben una porta tancada la tiren avall, si no basta una tramitació normal se li dona tramitació urgent; clar!; tema d'hostaleria, home!, aquí no són bromes, aquí hi ha un poder fàctic de primera magnitud; projecte de llei pel qual s'aproven mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritzacions prèvies de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques. Aquí, la porta gran i l'accelerador fins a passar el peu dins el motor; Registre General d'Entrada 2786/98, Consell de Govern 8 de maig del 98, divendres s'aprova aquest projecte de llei; l'endemà, 9 de maig, dissabte, entra al Parlament, el qualifica la Mesa dia 12 de maig del 98, dimarts, i avui, en el Ple, a les 16,30, hi haurà una proposta d'aplicació d'un procediment de tramitació directa i amb lectura única que, naturalment, s'aprovarà, s'aprovarà, i aquest poder fàctic tendrà a la seva disposició el corresponent projecte de llei.

Però llavors hi ha els desgraciadets, aquests que no pinten res, aquests que han de menester fins i tot ajuda a domicili, que viuen quasi quasi de la misericòrdia institucional. D'aquests no importa que ens preocupem molt, si total estan uns quants dies sense servei, bé, i què?, i què? Si no hem desenvolupat reglamentàriament res, no hi ha problema. Per què els serveis d'ajuda domiciliària no són uns serveis normalitzats i universalitzats a totes les Illes Balears? Per què? Perquè no hi ha interès en una política social. Els hotelers avui capvespre tendran el seu projecte de llei aprovat; els desgraciadets que viuen del servei d'ajuda domiciliària no tenen garantit aquest servei, no el tenen.

Comencem a sumar pressuposts: 120.000 milions de la Comunitat Autònoma, Ajuntament de Palma 29.000, Consell Insular de Mallorca 13.500, els altres consells insulars, naturalment, més petits, el pressupost municipal...; vegem quina massa econòmica tenim per crear un servei d'ajuda a domicili universalitzat, que sigui un servei absolutament normalitzat. Per què?, perquè nosaltres ho hem dit cinquanta vegades i ho direm ara cinquanta-una, que el que volem és la normalització d'aquests serveis, i aquests serveis no estan normalitzats. Si un té necessitat d'anar a un hospital no s'ha de valer d'un servei de Servirecord d'anar per aquí i per allà: l'agafen, el duen a un hospital i l'atenen; té un problema mèdic dins el seu municipi i el metge compareix; un infant ha d'anar a escola?, té l'escola oberta; ha d'anar a la Universitat?, allà està, però els serveis socials no estan així, i aquí donam voltes i voltes i mai no arribam al final. Acabarem aquesta legislatura amb una prestatgeria plena de plans: Pla gerontològic, Pla d'immigració, Pla d'exclusió social...; bé, l'Enciclopèdia Britànica, gairebé, però acció social real, n'haurem feta molt poca; en tot cas, crec, en absoluta contradicció amb la propaganda triomfalista que si *España va bien, Baleares mejor*, perquè clar, nosaltres som els més rics, som els més guapos i els més antisocials; sempre arribam els darrers; fins i tot el salari social vàrem esser el fanalet vermell, com els que corren amb les bicicles, els darrers de tots que hi arribarem, i encara hi varen arribar perquè des d'un altre barri els varen empènyer.

El tema que planteja la proposició no de llei del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té totalment el nostre suport. Creim que, efectivament, s'ha de denunciar un element fonamental: s'ha de denunciar la mercantilització privatitzadora dels serveis socials. Que la iniciativa privada té un joc dins els serveis socials?, d'acord, però no és simplement dur els serveis al mercat de l'Olivar, això, es tracta de veure que dins les Illes Balears hi ha unes cooperatives que treballaven, duen a terme un servei i no els he d'explicar com es fan determinats concursos públics perquè vostès són uns autèntics professionals de dur l'oli cap a la part de la paella que els convé; l'oli, en aquest cas, a la paella, havia d'anar, a part de la millora del servei, a garantir que les persones que treballaven dins aquestes cooperatives continuassin treballant i millorassin les seves condicions, no que les lliurem, com en un mercat d'esclaus, a una determinada empresa que després les contracta i les posa en condicions més precàries. Sí senyor!, sí senyor! Què m'han explicat?! O han de sortir túnels i altres herbes, aquí? Clar!

Vostès saben perfectament que un concurs no és una cosa abstracta i que es fa dins un laboratori: si vostè vol potenciar que aquestes persones tendran una continuïtat en la feina, que l'element cooperatiu sortirà reforçat, que no es lliuraran aquestes persones en mans d'una..., no diré multinacional, però una empresa, Servirecord en aquest cas, que les pot dur a unes condicions socials més dures i més precàries. Han de prendre les mesures pertinents, no han de donar la gran puntuació només a la part econòmica. Vostès ho varen fer així i hi va haver, entre altres coses, una interrupció, encara que fossin dies, del servei. I, per favor, si se'ls ocorre anunciar que, a l'àmbit que jo duc, hi va haver una interrupció del servei, recordin que jo el que vaig fer va ser netejar una soll de porcs, en el cas de sa Placeta, i convertir-la en un servei mínimament normalitzat. Ho dic perquè, Sr. Ferrando, vostè sempre prepara aquesta fletxa al darrer moment; és la fletxa del *parto*, que diuen, de les guerres d'Orient que quan es retiraven tiraven. Ara convé que ja la tiri a la primera vegada, perquè retards, interrupcions no n'hi ha hagut, a l'altra part; aquí és evident que sí.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Margalida Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. M'ha de perdonar, però durant tot el temps el Sr. Pons ha fet referència a coses que no tenien res a veure amb aquest tema. Ningú no l'ha cridat a l'ordre, el vicepresident, en substitució del president, no li ha dit res, i ha parlat de promoció turística i ha parlat de qualsevol tema. No li contestaré, però voldria que quedàs en acta la nostra protesta davant aquest fet, que ni el vicepresident no li ha cridat l'atenció...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Vull que quedi la meua protesta, Sr. President. No li contestaré però vull que quedi.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, entri en la qüestió.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Si vostè li vol contestar, aquest president no li tallarà tampoc la paraula. El que ha de saber és que tindrà una qüestió incidental.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

No, gràcies, Sr. President, no vull entrar en debat...

EL SR. PRESIDENT:

Idò continuï amb la proposta.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

...però si que vull que quedi en acta la protesta que no se li ha cridat l'atenció i ha sortit totalment del tema.

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, em dirigiré únicament i exclusivament a la Sra. Bover, que és la proponent d'aquesta proposició no de llei. A mi em sap greu dir-li, Sra. Bover, que li he d'insistir en el mateix que han fet els meus companys o companyes de partit, i dir-li que és, no extemporània, però sí que crec que va ser precipitada -i ja li vaig comunicar en una altra ocasió- aquesta proposició no de llei. Vostè mateixa reconeix que un servei s'adjudica dia 29 de desembre i dia 29 de gener, quan ha transcorregut un mes, ja presenta una proposició no de llei on fa tota una sèrie de manifestacions que, a vostè, realment no la vull tractar de demagògica, però sí que em deixi que li digui que un poc exagerades. No li diré mai a vostè aquest tema, però sí exagerades: Dir que a rel d'un mes s'ha provocat una total desatenció del servei provocant autèntics drames personals i familiars, que una empresa -qualsevol, la que sigui, m'és igual- en un mes demostra una manifesta incapacitat tècnica i que aquí hi ha hagut una precarització del servei, no em digui que en un mes això no sigui una exageració, sobretot quan després vostè mateixa ho ha reconegut i ha tengut les respostes, pel que es veu, des del Govern on li deien que senzillament hi va haver una demora d'una sèrie de casos que dia 12 de gener varen estar totalment reparades.

Però anem a fer un poc de recompte del que va passar amb aquesta adjudicació. En primer lloc li vull dir que el SAT, Sra. Bover, no només preocupa el PSM, també preocupa el Partit Popular, i des d'aquest parlament estam un poquet cansats, i jo personalment, que sembli que segons quin tema només els preocupen a vostès. Li vaig dir ja l'altre dia en un tema de maltractaments a les dones i torn a insistir aquí: no és exclusivament seu. Crec que aquest tema preocupa a tots els partits polítics. Jo no diré que no els preocupin, a vostès, estic convençuda que els preocupa, però no ens diguin que a nosaltres no ens preocupen.

Aquest servei es gestionava a través d'un concert directe, programes de concert directe, i l'any 96 la Intervenció General de l'Estat va considerar que no havia de ser a través d'aquest mecanisme que s'havia d'adjudicar aquest servei, sinó que havia de ser a través d'un concurs públic. Un concurs públic suposa objectivitat, concurrència i publicitat; crec que era molt correcte que a través de la Intervenció General es demanàs que això es fes. Què va fer el Govern?, què va concretament l'Ibas, que és el que es dedicava a aquest tema? Va fer la convocatòria d'aquest concurs públic. Aquest concurs públic es va adjudicar dia 29 de desembre. A mi em sap greu aquí -i em perdonaran, supòs- jo també som una..., vaig començar essent auxiliar administrativa; supòs que no els sabrà si una auxiliar administrativa que ha arribat a diputada els faci una sèrie de consideracions jurídiques. Ho dic perquè sembla que aquí hi ha certes preocupacions del fet que auxiliars arribin a determinats càrrecs; supòs que no els sabrà greu que jo ens digui que un concurs, un tema administratiu, no té res a veure amb un tema penal, i està totalment establertes les condicions que s'han de reunir. Llavors hi ha concurrència, publicitat i objectivitat.

A aquest concurs es varen poder presentar totes les empreses que volien i, és més, durant el temps d'exposició pública de les bases, de les clàusules administratives i dels plecs de condicions tècniques, ningú no va oposar-se, ningú no va posar cap recurs contra aquestes condicions, amb la qual cosa dic això perquè ningú no es va oposar al fet que es considerassin determinades puntuacions; és a dir, ningú no va recórrer el plec de condicions. Varen comparèixer les entitats que consideraven oportunes, hi va haver un barem i es va fer una adjudicació.

Si no s'està d'acord amb aquesta adjudicació, el que s'ha de fer és interposar un recurs contenciós administratiu, que crec, sí, crec que l'ha posat l'empresa. Llavors, el problema que aquí ha mencionat qualcú d'irregularitats, no és el mateix parlar que per ventura un contracte administratiu no s'ha adjudicat bé, això no és cap problema, crec que totes les administracions tenen contenciosos administratius per part de les persones que han concorregut a un determinat concurs, això no és res extraordinari que només li passi a l'Administració de l'Estat, supòs que els ajuntaments, els consells insulars, tenen contenciosos administratius. Diferent és suposar que hi ha hagut temes penats, prevaricació o suborn, això és el que és greu, posar en dubte aquest tema. Jo no li dic res, Sra. Thomàs, però aquí han sortit molts de temes que no són el cas.

Llavors, què farà el Partit Popular davant aquesta proposició no de llei? La votaran totalment en contra, perquè en primer lloc suposa no conèixer el procediment administratiu. El primer punt, Sra. Bover, si resultàs que el Govern balear fes el que vostè diu aquí, tendríem un altre contenciós administratiu interposat per l'empresa adjudicatària, que m'és igual la que sigui, perquè per poder denunciar una adjudicació d'un contracte administratiu, s'ha de fer segons el que estableix la Llei de contractes de l'Estat i el que estableix el plec de clàusules administratives.

Hem demostrat aquesta manifesta incapacitat tècnica? Ningú no l'ha demostrada aquí, ningú no l'ha dita. Hi va haver un retard d'una sèrie de dies, que dia 12 de gener, i a més no han dit també crec que part de les respostes que va fer el Govern, ateses les dates en què es va fer l'adjudicació, que era a principi d'any, però un retard no és una manifesta incapacitat tècnica, amb la qual cosa si denunciàssim aquest conveni, tendríem un altre contenciós administratiu interposat per l'empresa que se li ha adjudicada. No és aquest el sistema. Per altra part tampoc no consider que aquest parlament hagi de dir al Govern com administrativament ha d'actuar. Sí dir-li el que considera oportú, però no administrativament, és una qüestió de l'Administració. No confonguem el sistema polític del Govern amb l'Administració.

Quant al segon punt, els perjudicis que s'han ocasionat als beneficiaris, crec que també tenen com a resposta parlamentària que no hi ha hagut cap usuari ni usuària que hagi posat una reclamació. Per tant, no es poden exigir indemnitzacions quan cap usuari no ha fet una reclamació. Com es quantificaran, si no hi ha cap usuari que hagi dit "jo m'he vist perjudicat amb això"? No existeix cap reclamació entrada que ho digui.

El tercer punt, això és tornar a pensar que el Parlament pot dur unes coses al Govern, quan l'únic que s'està fent és aplicar la Llei de contractes de l'Estat. Com podem dir nosaltres, Parlament, a l'Administració a qui ha d'adjudicar un contracte? Perquè aquí el que diuen és que mentre s'adjudica el contracte (...). Això és una decisió administrativa, llevat que vostès aquí vinguin pressionats per qualque cosa i considerin que s'ha d'adjudicar a qualcú. Ara veurem a qui. El Grup Popular no té cap inconvenient en cap de les empreses, llevat que vostès sí que el tinguin. Em pareix que d'aquí sí que es dedueix.

I quant al quart punt, és obvi. Em sap greu dir-los-ho, però és que el que estableix la Llei de contractes, l'Administració ho està fent, és a dir, és que el quart punt, dir que totes les adjudicacions i contractacions que es realitzen del Govern, qualssevol que siguin, han d'exigir la capacitat tècnica, és que a més la tenen al plec de condicions administratives i tècniques, això ho estableix la Llei. És que pareix que aquí l'Administració s'ha saltat tot el que estableix la Llei. És que no veig aquí la qüestió que vostès plantegen; és la Llei de contractes de l'Estat, que ja li dic, molt moderadament convendria que per ventura es llegissin.

I per acabar, perquè és que no té per on agafar-ho, dir-li a la Sra. Bover que la teleassistència no és un servei que hagi d'oferir el servei d'ajuda a domicili, és una cosa sanitària; i en segon lloc, no és un servei de telèfon a l'usuari, és un servei d'orientació mèdica telefònica que és el que es va a valorar, és molt distint. Per tant, no canviem les qüestions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del grup proposant té la paraula la diputada Sra. Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Intentaré no repetir elements que ja ha aportat Esquerra Unida i el Partit Socialista, i agrair el suport dels grups. Miri, vostè ha comentat que hem estat exagerats en presentar aquesta proposta. Jo crec que no, crec que no som exagerats, jo he comentat que feia una crítica política, pensam que era necessari, i la continuu defensant. De totes maneres, dir-li que ens alegrem molt que el Partit Popular també li preocupi el servei d'ajuda a domicili, i també, per tant, és la denúncia que feim, que no es primin recursos econòmics o la plica que va sortir en el concurs va ser bàsicament els recursos econòmics. Per tant, si li preocupen aquest tipus de servei, pensam que s'hauria d'anar perfilant qui són els que gestionen aquests serveis, i qui són els usuaris. Vostè, Sra. Ferrando, ens ha comentat que va començar com auxiliar administrativa. Jo li puc dir que vaig començar com a dona de neteja, i és cert, vaig començar com a dona de neteja per pagar-me els meus estudis de mestre d'educació infantil. Gràcies a la fusteria de mon pare, de la feina de 12, 13, 14 hores de mon pare vaig poder estudiar, per tant, no li contestaré en llenguatge jurídic, perquè no el tenc, i a més m'és molt difícil expressar-me, perquè em costa entendre'l; li contestaré per tant en un llenguatge del Pla de Mallorca, de Vilafranca concretament.

Vostè ens diu que el retard es va atribuir a l'empresa perquè no tenia el personal, però nosaltres el que li hem comentat és que era un dels requisits que es plantejava ja en el plec de condicions; per tant, per a nosaltres ja és una irregularitat que optàs una empresa, Servirecord, que no comptava amb el personal, i l'única empresa que sí comptava amb aquest personal eren les cooperatives que sí disposaven dels tècnics i del personal laboral, tant a la primera mesa de contractació com a la segona mesa de contractació, com ha fet referència la Sra Thomàs, que ja s'inclou l'empresa (...), també és l'única empresa, per tant, les cooperatives de treball social, que tenien aquest element.

Ens ha comentat que no ens aprovarien aquesta proposta. No ens ve de nou. Ja vàrem debatre aquest tema a una comissió, però almanco crec que sí servirà perquè s'inspeccioni i es controli millor aquest servei. Per tant, si el servei a domicili que fa Servirecord l'Ibas inspecciona molt millor i controla el Pla de feina que toca tenir Servirecord, nosaltres ja ens donam gairebé avui per contents.

És curiós també, com he comentat, que quan la competència era estatal, el servei el gestiona una empresa mallorquina, que ho especifícam a l'exposició de motius, i quan es transfereix a l'Ibas s'adjudica a una empresa de fora.

Demagògia? No, concreció. Crec que no hem de parlar tant de règim fiscal i de captar empreses de fora, i no s'ha de perjudicar a les nostres empreses, donant el servei a empreses de fora amb un tracte de favor. Li he comentat abans també la precarietat laboral de les treballadores d'aquest servei, perquè pensam que parlam de servei d'ajuda a domicili; per tant, defensam i defensarem que s'ha de primar la qualitat i no els beneficis d'una empresa; i és aquí el tema que a nosaltres ens interessa debatre, és aquí la denúncia que feim, que és necessari tenir en compte aquest element.

El dimecres dia 6 de maig encara aquesta empresa Servirecord tenia una oferta de feina de treballadores familiars i auxiliars de clínica; dia 6 de maig del 98. Per què? Això vol dir que la precarietat d'aquests contractes que fan les assistents familiars i les assistents socials suposa que el personal, les treballadores familiars, no poden dur amb una qualitat aquest servei, i a les dues o tres setmanes de feina, s'estimen més anar a fer feina a hostaleria que continuar fent feina en aquest servei. Què vol dir això? Això vol dir molt poc per a l'empresa que ho du, per Servirecord, i també pel tipus de concurs d'aquests serveis. Pensam, ho vull tornar dir, que des del PSM el fet de concedir la gestió dels serveis d'atenció bàsics a empreses privades en funció d'ofertes econòmiques produeix la precarietat d'aquests serveis, atès, i hem de tenir en compte, el tipus d'usuaris que són, són persones que tenen la necessitat d'aquest servei, no és un luxe tenir aquest servei, que una persona estigui al llit i no tengui uns recursos econòmics per pagar qualcú que li faci aquestes feines que l'ajudin, no és un luxe. Per tant, defensam que aquest tipus de servei, com he dit abans, no s'ha de dur a empreses privades amb ànim de lucre.

Ha comentat també que no hi ha hagut cap denúncia per escrit. És una de les respostes que ara no sé on la tenc, que se'm va aportar des de l'Ibas, és ver, no hi ha hagut cap tipus de denúncia per escrit, però sí n'hi ha bastants -ho he deixat ara al meu escó-, un grapat de denúncies, de cartes al director, i Servirecord reconeix aquestes denúncies. Hem de tenir en compte quin tipus d'usuari és el del servei d'ajuda a domicili, persones que tenen por de denunciar aquest fet, persones majors, totes soles, minusvàlids, familiars que tenen por que si hi ha denúncies per escrit no rebran més el servei. Hem de saber en quin moment estam, no parl de coacció en cap moment, no parl de coacció, sinó que parl que les persones que reben aquest servei no estan habituades encara, no són conscients dels drets que tenim. Per tant, crec que no és per tant el fet que no hi hagi denúncies per escrit, no és raonable que es digui que no hi ha hagut deficiències perquè no hi ha aquestes denúncies per escrit.

De totes maneres sí que es reconeix que hi ha hagut bastants d'usuaris del Sad que han quedat desatesos a causa del canvi de gestió d'aquest servei, que és això també el que nosaltres denunciem. Per tant, per què demanam que se li llevi a Servirecord aquesta concessió? Per aquest tema; perquè amb els canvis de gestió no es va fer responsable de tenir el personal qualificat en el moment de la concessió, i a causa de no tenir el personal, Servirecord va incomplir donar el servei. S'havia de donar el servei de dia 1 de gener, no de dia 20 de gener, de dia 30 de gener, o de dia 2 o 3 de gener. El contracte -no el tenc aquí tampoc- exposa que és de dia 1 de gener. No dic el dia que se signa el contracte, sinó el dia de la concessió...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, que ens excedim molt en el temps.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Vaig acabant, gràcies, Sr. President. Només per dir-li que és un dels elements que nosaltres pensam que ja és suficient perquè se li llevi la concessió a Servirecord, o si no, almanco com una sanció greu que es planteja així al concurs. Després li faré una fotocòpia, li aportaré.

Només dir, per acabar, que es reconeix que durant els tres primers dies hi va haver, foren de 86, 68 i 63 respectivament, els beneficiaris que varen quedar fora aquest servei. Ho reconeix l'Ibas, no (...) el PSM. I a més, també es diu que es va donar prioritat als casos que poguessin estar en una situació de desatenció familiar, però jo em deman com ho varen poder fer, si l'empresa Servirecord reconeix el dia 8 de gener del 98 que necessiten més temps per comparar i fer feina amb la llista d'usuaris facilitada per l'Ibas i elaborar un pla de feina. Per tant, si l'empresa no té aquest pla de feina, no té encara comparada la llista d'usuaris, no podien saber de cap de les maneres qui era prioritari o no per atendre aquest servei.

I amb això acab, només tornar agrair el suport dels diferents grups polítics, i em sap greu que el PP no ens doni suport a aquesta iniciativa, que pensam que està en el moment concret i necessari, per tant que la votin a favor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió té la paraula la diputada del Grup Parlamentari Popular, Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Intentaré, perquè ha tornat treure molts de temes, en primer lloc estic molt contenta que ni vostè ni jo ens preocupa el nostre origen, cosa que no passa en altres casos, però bé.

Anem per parts. Vostè ha dit que des que es gestiona aquí l'Ibas, l'empresa a la qual s'adjudicat no és una empresa de les nostres illes. Li he dit que abans l'adjudicació no era en concurs públic, era un concert directe, per tant, no hi havia concurrència, publicitat i objectivitat. Des del 96, i ha coincidit justament amb les transferències, es va sol·licitar per la Intervenció general de l'Estat que es fes un concurs públic, i un concurs públic implica que hi poden participar, i a més, es va publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, apart de publicar-se en el butlletí oficial de la nostra comunitat, fins i tot en el *Doce*, és a dir, que hi pot concórrer qualsevol entitat, sigui amb ànim o sense ànim de lucre, sigui cooperativa o sigui empresa privada, o com sigui. Publicitat, aquest ha estat el fet que ha provocat que a partir que es gestiona aquí l'Ibas, o el servei d'ajuda a domicili, hi hagin pogut concórrer altres empreses, no el fet que el Govern balear, o l'Ibas, menyspreï o prefereixi altres entitats.

En segon lloc, quant al tema de la quantificació econòmica, si vostè en té els barems, hi veurà que totes les empreses han estat quantificades amb la mateixa puntuació respecte d'aquest tema. No ha estat aquest tema el que ha justificat una adjudicació o no. No. Mirin les cooperatives i mirin..., perquè pareix que només vostès ho centre en les cooperatives, i li faig saber que també hi havia altres dues empreses que també en parlaven, vostès no les han mencionades per res, no les han mencionades per res, aquestes altres dues empreses. Aquesta puntuació no ha estat la que ha determinat la quantificació econòmica, si s'hi fixen, és molt per l'estil, han estat altres puntuacions.

En el tema del personal, la que està quantificada més positivament amb la màxima puntuació és precisament la cooperativa, però per què Servirecord ha estat puntuada amb un cinc? Perquè en el plec de condicions, si se l'han llegit, s'hi diu que "dins el termini d'un mes, comptant des de la data de formalització del contracte, l'adjudicatari presentarà al servei de l'Administració encarregat dels treballs la relació detallada de mitjans personals i materials que posa a disposició del contracte i el programa dels treballs a desenvolupar. Comprovada la idoneïtat d'ambdós documents, segons el present plec i la proposició per ell presentada, s'aixecarà acta de conformitat". Per tant, no s'exigia des d'aquell moment, es diu en el plec de clàusules.

També li he de dir, no vull menysprear ningú, però tampoc no hem de pensar..., a mi em pareix molt bé i, de fet, crec que el Govern també ho valora, com vostès han dit, el fet que la Conselleria de Treball valori molt positivament i consideri que s'han de potenciar les cooperatives, però tampoc no pensem que cooperativa és igual o equival a qualitat, és que aquí també pareix que tot el que és cooperativa equival a qualitat, jo crec que el que aquí l'important era, i precisament cercant el servei, la qualitat del servei, i feta una puntuació i una anàlisi... I aquí contestaré una cosa que no he dit abans, el fet que Aser o que una de les empreses no es tengués en compte i que algú ha dit que l'acta ho recollia i tal, era per un tema molt concret, era que no s'havia presentat com a aval, sinó com un crèdit de caució, i hi va haver aquesta consideració de dir: què fem?, la hi admetem, o no?, perquè no ho havien presentat com un aval, ho havien presentat com un crèdit de caució -també ho veurà en la documentació-, i davant la insistència de l'empresa, vàrem pensar que era millora acceptar-la, per què? Per evitar un recurs contenciós administratiu, i per això vàrem tornar enrera, perquè el que hauria suposat un retard en l'adjudicació, per ventura de quinze dies o d'un mes, vàrem considerar que era millor, a la mesa de contractació, tornar enrera que no, una vegada adjudicat, tenir el contenciós administratiu per part de l'empresa a la qual no s'havia admès aquell paper.

És que tot és una qüestió administrativa, i aquí vostès volen anar per temes que realment no ho són.

Qualitat, si en volem. És que vostès diuen: Cooperativa, qualitat. Això no és així. Si no hi estan d'acord, el contenciós administratiu, que l'han interposat, cosa que em pareix molt bé, hi té totalment el dret, però seran els tribunals qui determinaran si, efectivament, està ben donat o no ben donat, i és una qüestió administrativa. Hi insistesc, totes les administracions tenen contenciosos administratius; això no vol dir ni mala gestió ni coses rares que han volgut suposar aquí.

Per tant, com que nosaltres insistim que, al Partit Popular i al Govern, els preocupa aquest tema, no li donarem suport, perquè consideram que és una qüestió, i de fet, allò d'exagerada li deia perquè en qüestió d'un mes, i torn a insistir en temes jurídics, vostè no pot dir que una empresa és manifestament, tècnicament, incapaç; és que, això, jurídicament no li ho admetran, si ho denunciàs, tendrien que Servirecord tornaria a posar un contenciós administratiu, pel que vostè ens ha dit de dotze dies, que, a més, aquí ho tenc, dia 13 de gener es varen totalment estabilitzar els casos d'atenció, tretze dies no és..., en tot cas, seria, en tot cas, i ho dic jo, causa lleu, també me les he llegides, al plec de condicions, tècniques que s'hi estableixen, *leve, no manifestamente incapaz*, tècnicament, és a dir, aquí la consideració.

És que ja entram en consideracions, nosaltres, el Parlament, que no ens toquen; en tot cas, toca als serveis administratius...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

...i en tot cas, toca als tribunals, no a aquest parlament, determinar-ho.

Quant a les denúncies, és cert, hi ha hagut gent que no ho ha denunciat i que ha escrit cartes als mitjans de comunicació, però sap, un dels motius, quin és?, perquè, a la persona major, i d'això sí que som conscients, si hi ha hagut un canvi de persona que l'atén, l'ha afectat molt, però perquè hi ha hagut un canvi de persona que l'atén, però això ens passa en qualsevol servei. Si vostè té un metge de capçalera, l'hi canvien i vostè estava més bé amb aquell, sobretot les persones majors, és normal que es queixin d'això, però no es pot considerar que això sigui una mala gestió o una manca del servei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala).

Per favor.

Conclòs el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 23; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.3) proposició no de llei RGE núm. 2253/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuació urgent del Govern al port de Ciutadella.

Passam a la següent proposició no de llei, la número 2253, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuació urgent del Govern en el port de Ciutadella. Sra. Diputada, Sra. Barceló, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Lament, francament, que no hi sigui el president de la comunitat ni el responsable del servei de ports ni qui és el responsable del Partit Popular de fer el seguiment de les inversions del Govern de la comunitat autònoma, el Sr. Guillem Camps. Em sap greu, perquè és un tema, per a una ciutat, important el seu port, els ports, perquè configuren tot el que és o molta part de la personalitat dels pobles, i val la pena que es plantegi d'una manera bastant més seriosa que com ho fa el Govern d'aquesta comunitat.

No sé si el port de Ciutadella és l'extrem del que implica la política portuària del Govern de la comunitat autònoma, no sé si és la situació extrema o si és la situació normalitzada, però sí que sé que és una realitat, una pura, dura i imrepresentable realitat.

La primera comunitat en turisme, en renda, en plans d'excel·lència turística, en plans de qualitat, de desestacionalització, plans d'embelliment, té una manca d'actuació en matèria de ports vertaderament preocupant.

Quantes vegades no hem parlat aquí, dins aquesta cambra, de la necessitat de potenciar la suficiència i cobrir la demanda d'amarraments nauticoesportius?, quants debats no hem fet sobre això?, que era necessari cobrir, donar bon servei i establir una oferta complementària que tant necessitam, que tant ens ha d'ajudar, i que per açò era important tirar endavant.

Però, és clar, amb aquest discurs, amb el qual podem estar d'acord, darrera sempre hi havia, pel que demostra la realitat, intencionalitats totalment diferents. Quan uns parlaven d'açò, parlaven de nous ports esportius, i altres parlàvem de la necessitat, primerament, d'adequar els ports que tenim a plans d'usos que racionalitzessin les possibilitats d'ordenació, d'inversions en els ports actuals i d'augmentar una oferta d'amarraments nauticoesportius necessària.

I és més, així que es va establir en els criteris que havien d'inspirar el Pla de ports esportius d'aquesta comunitat, s'hi assenyalava que el Pla director de ports esportius incorporaria un estudi detallat de les possibilitats de condicionar un a un els ports de la nostra comunitat a usos nauticoesportius i una programació de les obres i d'inversions a realitzar, respectant usos pesquers i comercials existents. Parlam del 89, del 89. I el Govern, després de nou anys, ens diu que no té previst per a aquest moment redactar cap pla d'usos del port de Ciutadella.

Ficció i realitat. Ficció parlamentària i realitat. El que s'havia de fer, plans d'inversió, plans de millora, plans d'ordenació d'usos, oferir dins els ports el que són nous amarraments nauticoesportius, al cap de vuit anys, pura ficció; el que interessa, en definitiva, són noves construccions, no, evidentment, intentar millorar.

És clar, i per tant, la política portuària del Govern, ens fa la sensació, va a deixar totalment de la mà de Déu el que són els ports de la seva titularitat i potenciar els ports d'iniciativa privada. No hi ha volta de fulla, perquè si no, no s'entén en absolut que un govern que té en el turisme la principal preocupació, perquè és el fonament del nostre benestar, sigui capaç de tenir actuacions com aquesta en el port de Ciutadella. Açò després de nou anys que es va aprovar que es farien plans d'inversions en els ports. Açò és totalment impensable, imrepresentable.

Per tant, creim que és fonamental que el Govern plantegi tot el que és una política d'inversions portuàries.

En el port de Ciutadella, que és de titularitat del Govern d'aquesta comunitat, qui és, i ho hem de dir, l'únic responsable fins al mes passat del port de Ciutadella, perquè no hi havia cap concessió administrativa signada, i açò ens ha respost el Govern, que en ser l'únic responsable de les instal·lacions del port, permeti aquest nivell d'abandonament, permeti que en el mes d'abril d'enguany surtin aquestes fotos en premsa, que són vertaderament demolidores, *el puerto se hunde*. Com és possible?, com és possible que, en ser l'únic responsable del port, estigui en aquestes condicions? Només, de fet, la voluntat, l'acord de paraula, de gent que s'estima, i hi treballa, el port, de gent d'institucions, d'entitats, que se l'han estimat i que han continuat treballant amb acords de paraula en el port, com és el club nàutic, ha permès mantenir el poc que hi ha, el poc que hi ha.

Les dades, de fet, són clares, i qualsevol bona voluntat, la millor bona voluntat, la veritat és que es veu totalment superada per la impotència davant la reclamació d'uns drets que tenen les infraestructures portuàries i que el Govern no resol. Les dades i les xifres, també donades els diferents anys per la conselleria, són clares: El Govern, en el port de Ciutadella, hi ha invertit un terç del que recapta en el port. Podríem dir que tota la resta són serveis generals, però no ens enganyem. De 58 milions el 1997, d'inversions, de recaptació, perdoni, 58 milions, 14 d'inversions; aquesta és la realitat. El 1996, les xifres no se'n van fer enfora, 56 milions de recaptació, 15 d'inversions. I el 1995, 43 milions de recaptació, 17 milions d'inversió. Però açò, repetesc, no és ni tan sols només el port de Ciutadella, a nivell portuari general, exactament ben igual; 1997, 464 milions en recaptació, 199 milions en inversió. I si li sumam tots els serveis de tot el port, ni tan sols hi arriba, 180 milions de manteniment i despeses diverses, arribarien a 379 milions que no és globalment el que han recaptat.

Les xifres, i a més a més, les fotografies que anam mostrant i moltes altres més, són totalment i vertaderament, a la primera zona turística de l'Estat, totalment impresentables. Necessitam inversions urgents, necessitam serveis urgents, necessitam compromisos del Govern a hora d'invertir i no valen excuses, no valen excuses que les aixecades d'aquesta passarel·la es fan voluntàriament, evidentment es fan voluntàriament perquè la llenya estava totalment podrida. I no val que ens diguin que tot s'ha resolt per una concessió administrativa que se signarà ara i que vertaderament si no va acompanyada d'un pla d'inversions del Govern per donar serveis al port de Ciutadella, al nivell que ens correspon i tenim dret a tenir, serà totalment injust. Estam disposats a acceptar qualsevol transacció que sigui un compromís del Govern a estudiar, en un termini determinat, un

pla d'inversions al port, al que tenim de port actual, hi estam totalment disposats, però el que no és possible és que les xifres de recaptació, les xifres d'inversió, l'estat actual que hem tingut i que tenim, i que açò només s'aclareixi per una concessió que és totalment injusta respecte del que ens correspon, el Govern vertaderament creim que avui s'hauria de comprometre a plantejar, a donar, a ordenar el port que tenim de Ciutadella i, per tant i a partir d'aquí, dotar-lo dels serveis que vertaderament possibilitin que l'entrada en els ports, i el conseller de Turisme ho ha dit prou vegades, i ho hem dit tots, que sigui una bona entrada amb serveis dignes i que, per tant, donin aquestes garanties de qualitat que tan predica el Govern.

Però açò, evidentment només es pot plantejar a partir de compromisos concrets, perquè escrits i de paraula en tenim molts, i fins i tot d'escrits, n'hi he repetit un, abans d'entrar el conseller, de l'any 89, quan s'aprova el Pla director de ports esportius, i han passat nou anys, i creim, per tant, que avui, com a mínim, va sent hora de donar un tomb a la política general portuària del Govern i concretament en aquest cas, al que és el port de Ciutadella.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Bé, he quedat sorprès quan he sentit, per boca de la portaveu socialista, que fa ja nou anys, nou anys que s'havien d'haver fet unes inversions, uns plans de millora, uns plans d'usos, per tal de deixar el port de Ciutadella en unes mínimes condicions, nou anys després, encara no s'ha fet res, no s'ha arreglat res, i el port de Ciutadella continua en un estat penós, un estat d'abandó, i creim sincerament que nou anys després ja és hora que el Govern comenci a fer-hi alguna cosa. Per tot això, Els Verds donarem suport a aquesta iniciativa del Grup Socialista.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup d'Esquerra Unida, Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Després de la intervenció del Sr. Balanzat, supòs que els intervinents en aquesta proposta no de llei, serem quatre persones de Ciutadella, que coneixem el problema del port de Ciutadella perquè el vivim cada dia o el coneixem des de fa molt d'anys. A mi m'agradaria que, a pesar que pogués semblar que és una proposició no de llei de caràcter local i que els intervinents siguem d'un mateix municipi, de Ciutadella, amb excepció del Sr. Balanzat, no sigui un tema local en aquest parlament, perquè la qüestió que afecta una àrea e comunicació, un centre de comunicació com és un port que posa en relació les illes de Menorca i Mallorca, no és una qüestió local, sinó que és una qüestió que afecta tota la comunitat autònoma.

La proposició no de llei del Grup Socialista, l'original, fa referència a dos extrems en concret, referència a l'adob, a la reparació de la passarel·la del port i a la retirada del pantalà. Estic content que la intervenció de la portaveu del Grup Socialista hagi estat molt més àmplia la intervenció, tractant el tema de forma molt més general, no tractant aquestes dues qüestions que són puntuals, i que així com es plantegen es poden resoldre puntualment, perquè el tema del port de Ciutadella és molt més que el pantalà i molt més que la passarel·la, és un tractament general, i en aquest sentit, felicita la intervenció de la portaveu del Grup Socialista que dóna un contingut molt més global a aquesta qüestió que per als que la coneixem, és una qüestió de discriminació històrica que també ha plantejat, sobretot si comparem ingressos i despeses, en la gestió del port de Ciutadella.

La portaveu del Grup Socialista fa referència a una resposta del Govern a la qual li deia que no pensava fer un pla d'usos, jo li puc ampliar aquesta resposta, perquè també amb una resposta a una pregunta d'aquest diputat, del Grup d'Esquerra Unida, una pregunta sobre si el Govern pensava fer un pla d'usos portuaris, tal com preveu la Llei de ports, el Govern va dir que no pensava fer un pla d'usos portuaris perquè el port de Ciutadella és molt petit, i com que és molt petit, no entrava dins l'àmbit d'aplicació de la Llei de ports, que planteja aquests plans d'usos portuaris per a ports d'una certa envergadura i que el de Ciutadella, així mateix, per les seves dimensions, no necessitava aquest pla d'usos portuaris, precisament per les seves dimensions i per les seves necessitats necessita un pla d'usos portuaris, cosa que el Govern contradiu a diari. Així com periòdicament i des de fa molts d'anys, hi ha el plantejament de les grans inversions, amb l'ampliació del port de Ciutadella, el que és la política de les petites coses, de la petita gestió, del dia a dia, és allà on el Govern fa aigües, també dia a dia. Justament, la política de gestió, la política de treball que el president Matas sol publicitar a diari és on troba, en casos com el port de Ciutadella, els punts flacs i de naufragi.

Nosaltres donarem suport a aquesta proposta i, com dic i repetesc, felicitem que la intervenció de presentació de defensa la portaveu socialista li hagi donat un contingut molt més global, molt més general, perquè el problema és general i global i no tant d'un pantalà i d'una passarel·la.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. El PSM també donarà suport a aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista, perquè també entenem que el port de Ciutadella necessita fortes inversions per part del Govern de les Illes Balears, que és qui té la competència d'aquests ports, i que no pot ser que, com molt bé ha expressat la Sra. Barceló, una pesseta de cada tres que es recapten a aquell port, només se n'hi inverteixi una; i no només açò, sinó que, i ho vam debatre també aquesta setmana, a la Comissió de Turisme sobre el port de Ciutadella, que les inversions que ha fet el Govern, com pugui ser per arreglar les vores o per enllumenar el port, automàticament s'han privatitzat, és a dir, una quantitat d'ocupació de via pública que es dóna al port, que impedeix que els vianants puguin passar per damunt les vores i hagin d'anar a la mateixa banda on van els cotxes, amb la qual cosa, i sort que l'Ajuntament de Ciutadella, els vespres de l'estiu, que és quan hi ha més trànsit, tanca la baixada al port, i, per tant, les persones poden passejar tranquil·les, però no així els migdies quan els turistes han de compartir la calçada amb els cotxes, i el Govern no tan sols no hi fa res, sinó que per boca del responsable del port de Ciutadella, admet que açò és així, que açò passa, però no s'hi posen mesures, i aquesta setmana ho van fer saber també al Sr. Conseller, a fi de compatibilitzar que la gent hi pugui passejar i que hi pugui haver el trànsit i, per tant, els comerços i els bars i restaurants no ocupin tota la vorera.

També tenim un port de Ciutadella que, la proposició no de llei va ser presentada dia 15 d'abril, però pens que encara hi havia línia marítima entre Alcúdia i Ciutadella, però el dia d'avui ni tan sols tenim açò, un altre dels problemes que té, no ben bé el port, sinó en aquest cas Menorca sencera, i Ciutadella més concretament, de no poder tenir l'enllaç marítim entre Alcúdia i Ciutadella, no hi ha serveis per a la gent que fins ara utilitzava aquesta línia, i els dos problemes que vostè molt bé ha apuntat, el tema del pantalà de Cala'n Busquets, que ocupa gairebé mitja cala i, per tant, impedeix que a l'època d'afluència de més iots no es pugui utilitzar aquesta cala, i el tema de la passarel·la, com molt bé també ha dit, que gràcies al voluntarisme de determinades entitats que conviuen en el port de Ciutadella, totes aquestes coses es van arrançant, però no així per la voluntat i per les inversions que hi fa el Govern balear.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista sobre actuacions al port de Ciutadella, presenta dues actuacions molt concretes a la seva resolució que és arreglar els problemes que representen la plataforma de Cala'n Busquets i la passarel·la dins el mateix port. No obstant açò, i a tenor de les intervencions hagudes per alguns dels portaveus, crec totalment necessari fer una proposta globalitzadora on s'impliquin moltes altres qüestions i quina és vertaderament la vocació del port de Ciutadella vista des de Menorca, perquè sense cap dubte, si el Govern balear en aquest tema, pot millorar i vol millorar, que ho vol, algunes situacions, açò es durà a terme.

Dins el contingut del discurs de la portaveu socialista, només comentar un apartat amb el qual m'hi trob totalment en desacord. El fet que a un moment donat, a una instal·lació portuària es recaptin 50 milions, 40, 45, com sol ser habitual en aquest port, i se n'hi inverteixin 17, no és cap fet que hagi de ser preocupant o no preocupant, jo crec que les inversions a una infraestructura portuària, com qualsevol altra, mai no aniran en consonància amb la recaptació, sinó amb les necessitats d'aquella infraestructura. No oblidem que si n'hem gastat 17 a un moment donat, i vostè diu que n'hem recaptat 40, tampoc no hem d'oblidar, perquè hem de veure totes les coses com són, que si per exemple es du a terme, que sembla ser que és imminent, l'aprovació de les bases al concurs, per exemple, jo no sé quant es recaptarà aquell any, però sí sé que el Govern balear a fons perdut hi invertirà 1.000 milions de pessetes. Per tant, no crec que sigui de rigor que la inversió vagi proporcional a la recaptació, sinó a les necessitats de cada infraestructura.

Però ja he dit, dins el fons no entraré en més qüestions, si entraré en una altra qüestió de forma. La qüestió de forma és la següent, com vostè sap, aquesta proposició no de llei va ser presentada la setmana passada, dictaminada a la Comissió informativa de Política Territorial del Consell Insular de Menorca, allà es va dir que en tant no s'arribés al plenari, hi havia una voluntat total i absoluta del Grup Popular d'estudiar la problemàtica del port de Ciutadella i arribar a una declaració de consens institucional amb el suport de tots els grups allà presents.

Jo, Sra. Barceló, crec que avui no és de rebut que discutim avui aquesta proposició no de llei que jo entenc que segurament devia estar presentada i la mecànica parlamentària ha fet que arribàs avui, però jo crec que amb aquesta voluntat expressada i amb aquest ànim de tots els grups, aquí no ha de prevaler altra veu que la del Consell de Menorca, i nosaltres, el Grup Popular, com que allà a Menorca en aquests moments estam asseguts a una taula per trobar una solució amb vostès, conjuntament, que la trobarem, a hora de fer una declaració institucional per millorar tot el que puguem millorar, com que deia que estam asseguts allà amb vostès, no ens semblaria avui correcte desvirtuar el diàleg que allà tenim establert, quan haguéssim tancat allò d'allà fer el d'aquí?, perfectament, però avui, l'únic que ens preocupa és la veu del Consell de Menorca, ens hem compromès allà a fer aquest esforç, i el farem, per tant, no entrarem en cap més debat en tant que el Consell de Menorca no s'hagi posicionat, entre d'altres coses perquè ens semblaria, per part dels consellers, d'allà, de Menorca, poc seriós i poc respectuós amb la institució.

No l'estic acusant a vostè de res, compregui que entenc que la mecànica parlamentària haurà dut en el temps aquestes mocions i que tan vegada s'han avançat més del que desitjaríem, per açò jo aquí, avui, vull apel·lar la seva responsabilitat, que sé que l'ha tinguda i la té moltes vegades, i li deman que sigui retirada aquesta proposició no de llei d'aquest fòrum i que es respecti el que decideixi el Consell de Menorca sobre el port de Ciutadella, que no és altra cosa que un port que pertany a l'illa de Menorca, i crec que ha de ser el Consell de Menorca el que primer ha de dir què n'opina.

Per tant, deman que passem als fets, al fet de la declaració institucional del Consell de Menorca i que avui es retiri aquesta proposició no de llei, crec que en benefici dels diàleg entre tots els grups polítics i en açò no entengui que se li discuteix cap de les coses que vostè avui ha exposat i que es tractaran en el seu moment, la setmana que ve, em sembla recordar, al Consell de Menorca i al seu màxim òrgan per prendre decisions, que no és altre que el plenari.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Barceló, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Casasnovas, primer i per entrar en el tema que ha tocat de fons. Les inversions respecte de les necessitats, em sembla molt bé, però tampoc no és la política aquesta la del Govern de la comunitat autònoma en matèria portuària, o no em diran que fins ara no hem tengut necessitats? Necessitats de manteniment que no s'han cobert? I no s'han cobert, i no és qüestió d'un any sol, és qüestió d'una sèrie d'anys consecutius. Per tant, que quedin aquí les xifres, les necessitats d'inversió, les necessitats no han estat cobertes. Hi ha dèficit i les fotografies són espectaculars, si s'hagués mantingut el que tocava mantenir-se, no haguéssim arribat a aquest extrem, a l'extrem d'haver de fer una proposició no de llei ràpida, perquè el Govern d'una vegada per totes actués encara que només fos respecte d'aquestes dues qüestions, cosa que, d'entrada ja hem aconseguit, ja va bé, de manera indirecta, no ens donaran la raó, eh?, però no és suficient, així i tot, i per això és important continuar el debat.

És cert que en el Consell Insular es pot arribar a avançar una proposta d'acord, però, Sr. Casasnovas, entre nosaltres i sense que ens escolti ningú, què demanarem al Consell Insular o quina serà la proposta d'acord del Consell Insular?, demanar al Govern, no és ver?, no ho pagarem nosaltres. Ho demanarem al Govern que cobra les taxes, i el Govern que seu aquí, que no ens podria avançar, troba, un poc per on aniran els tirs? Vostè que no troba que ara el Govern que seu aquí, podria sortir el conseller i dir "miri, nosaltres o jo crec que en mig any, o li puc dir amb quins recursos econòmics es poden plantejar de manera plurianual, a mi m'agradaria que el Govern sortís aquí i fes un gest polític respecte de les necessitats del port d'avui de Ciutadella. La veritat, m'agradaria.

No li pertoca la bondat a vostè, d'arribar a un acord, en absolut, però és que em serveix de molt poc, eh?, si aquí el Govern seu i no diu res. Perquè el paper que li envien del Consell Insular, com s'altres que hem enviat i ho sap perfectament, Sr. Casasnovas, les juntes insulars d'explotació hidràulica, que se'n recorda?, aprovat per unanimitat al Consell, incomplert per part del Govern. Jo n'estic convençuda de la voluntat dels consellers de Menorca, és del Govern que tenc tots els dubtes, i més perquè no diuen res, perquè després de fer tot aquest muntatge al port de Ciutadella, el Govern ni el Consell Insular, per cert, ningú no va dir res, i entenc perfectament que des de Menorca ho enteneu, però aquí, seriosament, creim que seria important que el Govern fes un gest polític i, per tant, un mínim compromís polític respecte del port de Ciutadella. Una proposició no de llei és un mandat al Govern, el mateix acord a què puguem arribar a Menorca, de demanar al Govern que consideri, ja m'agradaria que el Govern avui ens considerés qualque cosa, simplement, perquè aquesta és la proposta que els enviarem des de Menorca.

El silenci del Govern. Hi ha silencis que, la veritat, valen més que mil paraules, no? I no diuen res, no diuen res, en absolut, no diuen res. Ja ho entenc que el seu paper és més complicat, donar suport a un govern que no diu res, però les coses són així.

La veritat és que no ho retirarem, encara que sigui pel fet de testimoni que creim que són importants actuacions concretes del Govern, ho retirarem si hi hagués una proposta, repetesc, totalment oberta i alternativa, ho retirariem, qualsevol redacció, no vull que açò sigui un impediment per arribar a un acord a Menorca, en absolut, perquè també serà genèric i serà de demanar-ho al Govern i, per tant, creim que el Govern si vertaderament aquest tema li interessa, li preocupa, que surti aquí i que faci un plantejament tal vegada una mica més comprometedor.

I res més, esperem que vertaderament a Menorca tenguem més sort que no hi ha el Govern, però el problema contra, és dur dir contra, però respecte de qui hem de batallar, és amb la gent que seu aquí davant, eh?, i que d'entrada disposa de recursos econòmics. La veritat és que, en vista que cap membre del Govern no surt ni diu res, mantenim la proposta i esperem que tenguim millor sort la proposta del Consell Insular a nivell institucional, cosa que d'entrada és un dubte bastant raonable, com a mínim, bastant raonable. En tot cas, lamentam, la veritat, lamentam que tot se'n vagi en grans projectes i aquestes coses, importants, petites, perquè són les que marquen la imatge d'entrada d'una ciutat, amb un port com el que tenim a Ciutadella, la veritat és que és una pena que no puguem oferir millors serveis i que el Govern, avui, surti aquí a inici de temporada a dir que s'estudiarà fer un pla d'inversions plurianual en el que són les instal·lacions actuals.

Per altra banda, repetesc, són qüestions on ens dol, ens dol el silenci avui del Govern i, en tot cas, el que passaré al Sr. President, i perquè se'n recordi, encara que no pugui haver seguit aquest debat i que he deixat al meu escó, és la sèrie de fotografies, i com a persona amant de la fotografia, sabem perfectament que així podrà recordar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas, per tancar aquest debat, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Almenys hem avançat en algunes coses, primer, el reconeixement que evidentment unes millores a un port sempre obeeixen a les seves necessitats i no al binomi entre capacitat de recaptació i inversió, les inversions sempre, en funció de necessitats i no de recaptació, li agrasc aquest reconeixement perquè veig que coincidim en el discurs, perquè seria totalment il·lògic, vist d'allà on es miri, que es facin inversions segons les recaptacions que es duguin a un o a un altre lloc. Crec que aquest és un criteri que no hi hauria cap tècnic que l'apliqués.

Jo, aquí, avui, i per acabar la meva intervenció, li he de dir dues coses. Primera, que estic una mica trist per aquesta manca de respecte a la institució insular, som asseguts a una taula, estam negociant un text i no es respecta que s'acabi aquesta negociació i es tenguí un text de caràcter institucional de tots els grups que sens dubte es podrà arribar a un acord a Menorca, jo supòs que sí, però també que sens dubte ens dóna molt a pensar en futurs acords a què puguem arribar, si aquesta és la millor manera de dur unes negociacions, i si són les maneres correctes, també, de tirar-les endavant, mentre es negocia a un lloc, aixecar-se i anar-se'n a una altra institució per córrer més, a veure si pot arribar abans, quan l'òrgan màxim sobirà a l'illa de Menorca és el Consell.

I avui aquí també, i per acabar, vull donar les gràcies, i crec que no dic cap disbarat si ho dic en nom de tots els menorquins, vull donar les gràcies al Govern balear pel seu silenci, vull donar les gràcies que el Govern no s'hagi pronunciat i esperi que es pronunciï el Consell de Menorca, vull agrair a aquest govern que hagi estat tan respectuós amb els menorquins i amb la seva màxima institució, ...

(Aldarull a la sala).

... cosa que ja veim ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

... cosa que ja veim que a d'altres portaveus els és exactament igual. I no es preocupi, Sra. Barceló, pel silenci del Govern, ha estat un silenci de respecte, tant de bo vostè hagués tingut, tant de bo vostè hagués tingut el mateix silenci avui en aquesta cambra. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Conclòs el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre actuació urgent del Govern al port de Ciutadella, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 24; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.4) Proposició no de llei RGE núm. 2392/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències negatives per a les Illes Balears del Projecte de llei del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, també proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències negatives per a les Illes Balears del Projecte de llei de servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

Sra. Diputada, té vostè la paraula. Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. El Govern del PP ha presentat a tràmit al Parlament de l'Estat un projecte de llei del servei postal universal i de la liberalització dels serveis postals. Aquesta llei o projecte s'ha dut a tràmit sense negociació o diàleg previ amb els sindicats, i ha unificat altre cop les centrals sindicals en contra, a pesar, tot això, dels discursos de diàleg social que realitza constantment el Sr. Aznar.

Per què és important per a les Illes aquesta llei que ara està en tràmit? Idò perquè en primer lloc, l'estructura poblacional de les Illes amb molts nuclis de població disseminats, fa que pugui tenir repercussió directa, com després veurem. A Menorca, hi ha ara entre un 20 i un 30% de població que no té serveis postals, pot creure qualcú de veritat que si no es fa ara de forma pública, ho farà un operador privat en el futur, que tenen com a únic criteri la rendibilitat econòmica?

En segon lloc, afecta una plantilla de 1.200 persones a Balears, i una xarxa de distribució important, parlam d'una de les primeres empreses de les Illes i, per tant, aquesta llei que pot implicar un 30% de reducció de la plantilla, és a dir, 400 persones, és important a les nostres illes.

El PP justifica el projecte de llei per una directiva comunitària sobre el sector postal europeu que defineix alguns principis que s'han de mantenir als serveis postals de les nacions que formen part de la Unió Europea. En primer lloc, s'estableix com un principi bàsic la cohesió social i territorial, després veurem que aquest principi no es manté en el projecte de llei que es presenta pel Partit Popular. La cohesió social i territorial per a tots els pobles i per a tots els ciutadans del territori nacional, que el servei ha de ser universal, ha d'arribar a tots els llocs, com dèiem, però per uns serveis, a més, que es consideren mínims, que s'han de prestar. S'ha de garantir una qualitat de la prestació d'aquests serveis, hi ha d'haver una liberalització controlada, progressiva i controlada del mercat per garantir la lliure prestació dels serveis del sector postal però que garanteixi les obligacions i els drets dels proveïdors del servei postal a cada comunitat. Ha de mantenir l'equilibri financer, s'ha de reservar un mercat per als operadors públic i altres que tenen a veure amb la interconnexió de xarxes amb Europa i amb la resta de països.

En definitiva, dissenyar un servei públic de qualitat i en definitiva dissenya mantenir un servei públic de qualitat i al qual puguin accedir tots els ciutadans, perquè ens entenguem tots. La normativa europea permet liberalitzar, obliga a liberalitzar el servei, ha de permetre l'entrada d'empreses privades, però mantenint la reserva pública que s'arribi a tota la població, que es mantingui l'equilibri financer de l'operador que serà públic i d'una gestió clara i eficaç de la prestació del servei postal.

El Grup Socialista va presentar al Congrés dels Diputats un projecte de llei alternatiu, perquè entenem que aquests principis no es trobaven garantits en el projecte presentat, per què entenem que no es garanteix? Primer, pel que fa al segment reservat, no respecta la directiva europea i introdueix un criteri territorial entre urbà i interurbà; la directiva europea només estableix diferències pel que fa al preu i als serveis que es poden prestar, però no estableix diferències territorials, mentre que el projecte de llei presentat estableix un criteri territorial i defineix llocs urbans i interurbans, de forma més greu, perquè no defineix el que és un lloc urbà i un el que és un lloc interurbà. Això permet que en el futur existeixin dos tipus d'usuaris del servei postal, és a dir, els ciutadans que visquin a llocs on el volum de negoci és important i la competència és major, i els altres ciutadans que viuen a ciutats o a zones rurals, que no interessin als operadors privats i que queden per a l'operador públic.

En segon lloc, la segmentació del mercat significa a la pràctica la liberalització total dels serveis postals, per la possibilitat de regular, per decret, l'ampliació dels serveis reservats, sense control parlamentari, directament pel Govern. Així, els ciutadans, tots els ciutadans perden el dret d'un servei públic de correus eficient, de qualitat i a preus assequibles.

En tercer lloc, el projecte de llei possibilita la inviabilitat econòmica i estructural a curt i llarg termini perquè ha de mantenir una xarxa de distribució, d'edificis i de bústies, i les corresponents plantilles per mantenir serveis deficitaris.

En quart lloc, la liberalització pot dur a una reducció dels serveis, del global de serveis que realitza Correus, menys utilització de les xarxes de distribució i recollida i, com a conseqüència d'això, menys personal. Això es notarà ja en les contractacions per a la temporada alta que ara comença a Balears. Què és primer, en aquest cas?, l'ou o la gallina? Això passa també en altres serveis públics que s'estan privatitzant o dels quals es propicia la seva privatització, què pretén el Govern del PP?, que els serveis públics siguin dolents per justificar els serveis privats, o és a l'inrevés?

Es posa en qüestió, en cinquè lloc, el propi servei postal, universal, perquè si l'operador públic té perjudicis econòmics, acabarà afectant el servei postal universal, és a dir, si no garantim l'anivellament econòmic de l'operador públic, mal podrà continuar realitzant els serveis que presta.

En sisè lloc, s'incrementen les desigualtats socials, com dèiem al començament per al cas de Menorca. Pensa qualcú que un correu liberalitzat i en gran part privatitzat garantirà a les petites poblacions i a les Illes, amb el mateix preu i qualitat els mateixos drets i possibilitats que a les ciutats grans?

El sector públic postal sembla encaminat a una estratègia empresarial, entre cometes, amb un increment de preus i amb una segmentació dels mercats, de l'últim any, per una reducció del dèficit d'un 40%, s'han pujat els preus molt, per millorar el dèficit. Per tant, amb un increment de preus, sense inversions de millora de les infraestructures i amb una disminució de la despesa, aboquem al sector públic postal a la pèrdua del seu paper en la cohesió econòmica i social d'Espanya.

No es té com a prioritat en aquest projecte de llei, que els serveis postal garanteixin un servei de qualitat a preus moderats, accessibles i per a tots i de forma no discriminatòria, que és el que determina la normativa europea. Aquest projecte de llei implica, en resum, que hi hagi un increment de ciutadans sense servei, que els preus dels serveis bàsics siguin més cars, que hi hagi menys nivell d'ocupació i la desaparició d'una important funció social que han realitzat els serveis postals en aquest país.

Són prou raons per demanar a aquesta cambra que valori desfavorablement el projecte de llei de servei postal universal i de la liberalització dels serveis postals, actualment en tràmit a les Corts Generals, pels grans perjudicis que pot causar als ciutadans de les Illes Balears, i, en conseqüència, que demani al Govern de l'Estat i als grups parlamentaris de les Corts Generals, la retirada de l'esmentat projecte de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Grups que vulguin intervenir per fixar la posició? Sí, té la paraula el portaveu d'Esquerra Unida, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, en el marc global de l'aplicació d'una directiva postal europea, el Govern de l'Estat ha tret una llei del servei postal universal que, amb l'excusa d'aquesta directiva ha plantejat un desmantellament important del servei de Correus i una privatització parcial d'aquest servei que pot materialitzar-se i pot concretar-se en perjudicis importants, d'una banda per als usuaris, que poden veure minvada la qualitat dels serveis rebuts, fins i tot amb discriminacions de caràcter territorial, a causa de la segmentació del mercat per criteris territorials que aquesta llei, una mica inusualment i una mica incomprensiblement planteja, pot suposar increment dels preus i pot suposar també decrement de pèrdua de llocs de feina.

És una iniciativa legislativa clarament favorable als interessos de sectors privats relacionats amb aquest tema, com ho demostra el desequilibri entre la càrrega econòmica incorporada a Correus, com a prestador del servei universal, i el valor econòmic dels drets exclusius que es reserven per a servei de Correus. Tot això, naturalment, sobre la base d'un servei que abans de la tramitació d'aquesta llei, ja s'estava prestant en una situació difícil, en una situació de precarietat, en una situació de manca de mitjans que precisament a la nostra comunitat autònoma coneixem perfectament i que es materialitza en una enorme precarietat dins el conjunt de la plantilla, serveis prestats per contractes i moltes vegades en disfuncions de la prestació dels serveis, sobretot en les èpoques punta de càrrega de feina.

La veritat és que totes aquestes raons són més que suficients per donar suport a la iniciativa presentada pel Grup Parlamentari Socialista que, en definitiva, el que ve a proposar és que el Parlament de les Illes Balears es manifesti contrari als termes amb què està redactat aquest projecte de llei de servei postal universal. Però la veritat és que durant els darrers dies, com supòs que els diputats i diputades d'aquesta cambra saben, hi ha hagut moviments en aquest sentit, i sembla ser que el Govern ha entrat en una dinàmica de negociació que alterarà almenys parcialment el contingut d'aquest projecte.

De qualque manera, independentment de la valoració final d'aquestes modificacions, que lògicament en aquest moment és prest per entrar a la seva anàlisi, aquest mateix canvi de l'actitud del Govern ja està demostrant de qualque forma que el Govern reconeix els seus propis errors i que el Govern de l'Estat reconeix que, efectivament, aquesta llei no era l'adequada.

Per tant, esperem que efectivament això tenguí com a finalitat natural una millora substancial de la llei, però, en qualsevol cas, contribuïm des d'aquest parlament a impulsar aquest procés de canvi d'aquesta llei, animem el Govern i els grups del Congrés dels Diputats i del Senat a modificar aquest projecte de llei, i aprofitem aquesta proposició que, evidentment, fa el que el Govern acaba de fer implícitament, reconèixer que és una llei inadequada, reconèixer que és una llei inadequada pel propi servei i, sobretot, per als ciutadans que l'han de rebre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula ara, en torn de fixació de posicions, el Grup Parlamentari Nacionalista. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup parlamentari, Nacionalista-PSM; també donarà suport a aquesta proposició no de llei i creim que hem de lluitar entre tots perquè no s'avanci en aquesta línia ultraliberalitzadora que pretén la nova llei postal. Creim que després d'un procés interromput, jo diria que gairebé 3.000 anys de millora, de democratització i universalització dels serveis de Correus, deu fer una trentena, una quarantena d'anys que després de l'auge del 19, principis del 20, ha anat una miqueta a menys. Ha anat a menys, per una part per la precarització del treball, la manca d'inversions importants en el servei, que ha anat deixant les instal·lacions i ha anat deixant el servei en pitjors condicions. Però sobretot han estat aquests darrers anys en els quals la precarització del treball i una certa connivència amb una entrada d'un treball a moltes ocasions submergit o de més baixa qualificació laboral, ha fet perdre tant competitivitat com fins i tot prestigi al servei de Correus. Ben al contrari d'intentar recuperar aquest servei i anar incrementant-lo, com era una de les obsessions durant molts de segles, com a mínim a Mallorca són funcionaris públics des del segle XIV, amb els serveis d'hostalers i troters, creim que ara hi ha una passa enrera que no hauríem de permetre.

S'ha comentat ja que és la nova normativa postal de la Unió Europea l'excusa que utilitza el Govern per a aquesta nova formulació. De fet, l'únic requisit que realment compleixen és el de liberalització i segurament amb escreix, o per part nostra considerem que amb escreix, però d'altres criteris molt importants que també s'han comentat, queden en entredit. El més important, sens dubte, és el servei postal universal que queda amb veritables problemes, tant d'una manera directa com indirecta; de manera directa perquè els continguts mínims d'aquest servei al ciutadà, que té dret el ciutadà al servei postal, no queda prou reflectit. La directiva permet reservar tota la correspondència interna, tota la publicitat directa, tot el correu transfronterer de menys de 350 grams de pes, i creim que és per aquí cap on hauria d'anar la normativa espanyola. Hi hauria d'haver uns drets dels ciutadans, uns drets mínims que només es poden garantir a través d'una xarxa pública, és l'única manera de tenir condicions, de garantir aquest dret ciutadà, i si és un dret de tots els ciutadans, és normal i és ben lògic que sigui finançat a través dels recursos públics.

Però és que de manera indirecta es posa en entredit fins i tot allò que la mateixa llei diu que seran serveis mínims, perquè la descapitalització que poden suposar els grans avantatges que es donen a l'empresa privada enfront de la pública, poden suposar un desmantellament superior a l'actual que ara es preveu. Creim que de cap manera no es pot ordenar un sector sense tenir en compte el moment en què ens trobam, a part que discrepem d'allà on ens vol dur l'actual govern, el que no podem és oblidar aquestes 1.200 persones que es comentava que es troben al sector a les Illes Balears, tots els treballadors que en aquest moment duen el servei de Correus, i no es pot fer una nova normativa obviant aquesta realitat laboral.

Es fan tota una sèrie de millores en el servei, de caràcter lucratiu, llevant condicionaments, llevant problemes a l'empresari privat que vulgui entrar dins el sector, mentre que el que es fa és donar més i més càrregues a qui haurà de competir que és el funcionari o el treball públic.

Tampoc no podem estar d'acord amb la deslegalització, una deslegalització que preveu la llei en tota una sèrie de supòsits que permet que sigui per decret que s'estableixin una altra mena de serveis, creim que el dictamen del Consell Consultiu a les Illes Balears ens haurà orientat bastant sobre què és el que ha de fer una llei i què és el que pot fer un reglament, i estam convençuts que els serveis mínims i tota una sèrie de normativa mínima i de garanties del dret del ciutadà com al servei postal universal s'ha de fer per via legislativa i no s'ha de poder deslegalitzar.

Per últim, també una referència a la situació actual del servei a nivell dels disseminats, que no és en aquest moment el més adequat, certament allò que es fa, en comptes de millorar l'existent, serà empitjorar-ho, perquè les càrregues que es posen a aquesta mena de servei i la distinció entre urbà i interurbà tornen a ser una amenaça a un servei de qualitat, a un servei públic de qualitat que hauria de garantir el servei de Correus.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. I ara té la paraula el representant del Grup Popular, Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Garcia Querol. Com a qüestió prèvia, m'agradaria remarcar-li dos temes, d'un d'ells no tenen la culpa en absolut vostès, és la data de presentació de la seva proposició no de llei, de dia 22 d'abril del 98, i aquest projecte està aprovat ja, dia 30 d'abril del 98, sense que s'hagin, sense cap modificació de les que es varen ..., respecte del dictamen de ponència que hi va haver al Congrés. El segon és que, des d'un punt de vista estrictament formal, a mi em fa la impressió, potser que m'equivoqui, que quan es tracta d'un projecte de llei, no d'una proposició de llei, d'un projecte de llei, l'únic facultat per retirar-ho és el Govern de l'Estat, els grups parlamentaris em sembla que en aquest cas no podrien fer-ho encara que els ho demanassin.

De totes maneres, són dues qüestions purament formals de caire introductori. Avui ens trobam aquí davant una situació bastant curiosa, jo entenc, em sembla respectabilíssimes totes les argumentacions que vostè ha donat per justificar la seva intervenció avui aquí, de totes maneres tractam un tema que no és competència d'aquest parlament ni forma part de cap de les matèries transferides a la nostra comunitat autònoma, em sembla perfecte, dic, entendria més aquesta proposició no de llei si vengués proposada per un grup que no tengués representació, i aquí en aquest parlament n'hi ha, dins el Parlament nacional, però vaja em sembla que treim un poc les coses de test, vull dir, si aquesta cambra, aquest parlament hagués de valorar, que és la paraula que vostè usa, totes i cadascuna de les propostes que hi hagués, o dels projectes de lleis o de les lleis que es tractassin dins el Congrés dels Diputats que afectin aquesta comunitat autònoma i per pròpia definició l'afectarien un percentatge molt elevat, jo crec que de l'ordre d'un 80 o 90%, la veritat sí que tendríem motius per estar aquí reunits, no quatre mesos a l'any, sinó tot l'any, sempre, podríem fer 250 dies de Parlament a l'any, perfectament.

De totes maneres, repetesc, a pesar que no entenc aquesta proposta que vengui aquí, a aquest parlament, i tenint en compte que el Partit Socialista ja al Congrés dels Diputats va dir tot el que havia de dir, i ha dit bastant, una cosa bastant similar, jo m'he llegit totes les intervencions que hi va haver en aquell debat, i la veritat és que vostès les ha reproduïdes gairebé totes, hi ha hagut una sèrie de particularitats, evidentment, referides aquí, a les Illes Balears, però vull dir que els arguments bàsicament són els mateixos.

Atès, doncs, que avui ens trobam, per dir-ho de qualche manera, emulant el que és el Congrés dels Diputats, el Parlament nacional, hem començat un poc la casa per la teulada, o sigui, tractam d'un projecte de llei que l'hem començat al revés, hem començat per criticar-lo, i ara, jo, aquí, que som el representant del Grup Popular, comprendran que el que he de fer és intentar exposar la part positiva d'aquest projecte.

Llavors, només per fer-ne un parell de pinzellades, el que voldria dir és que aquest projecte, s'ha fet efectivament, com s'ha dit aquí, en desenvolupament de la Directiva 97/67 de la Comunitat Europea, amb una triple finalitat: la regulació del servei postal universal en el qual tots els ciutadans tenen dret a un preu assequible, parlam de trameses de cartes i targetes de fins a 2 quilos de pes i de paquets de fins a 10 quilos; en segon lloc, encomanar expressament la prestació d'aquest servei universal a l'entitat actual de Correus, *Correos y Telégrafos*; i en tercer lloc, establir les pautes que imposa aquesta directiva comunitària per a l'adaptació de la legislació espanyola a l'europea.

El compliment d'aquest triple objectiu es fa a través de bàsicament dos grans grups de mecanismes: en primer lloc, es regula l'activitat postal que des del 1953 no existia aquí, a Espanya, una llei realment específica postal, es vol regular modernitzant un sector de gran importància en sintonia, com he dit abans, amb la normativa comunitària; després, s'estyableixen els mecanismes de finançament a l'operador públic, aquesta empresa que tant preocupa que és l'empresa de Correus o l'entitat de Correus.

Els mecanismes són diversos, en primer lloc, la llei recull l'existència, com ha passat a altres països europeus d'un contracte programa a través del qual l'Estat s'obliga a pagar anualment a l'entitat de Correus el dèficit que generi la prestació del servei postal universal, al mateix temps, aquest contracte exigeix que el servei es presti amb plena garantia als usuaris. La llei atribueix en exclusiva, a la disposició addicional primera, em sembla, a l'entitat de Correus l'obligació de prestar, a un preu assequible, el servei universal que és aquell que va dirigit a tots els ciutadans, com he dit abans, amb independència al lloc on resideixin del territori espanyol, qualsevol usuari podrà, d'acord amb el principi de preu assequible, remetre i rebre correu, això en línia a aquesta presumpta discriminació que vostè ha dit una vegada i una altra.

També, addicionalment es crea un fons per a la finançació del servei postal universal a través del qual les empreses privades coadjuven a la finançació d'aquest servei, s'estableix un règim de reserva per a l'operador públic, *Correos y Telégrafos*, aquest règim afecta el correu interurbà de més de 350 grams del correu. Així mateix, respecte de les empreses privades instal·lades a Espanya, legítimament en l'àmbit del servei postal urbà es crea un marc jurídic que dóna seguretat a les seves inversions, les empreses privades podran prestar els serveis urbans i urgents que fins ara venien prestant amb plena seguretat jurídica.

En conclusió, el text que s'ha proposat i que es va aprovar, repetesc, el passat dia 30 d'abril, és un text que nosaltres creim d'equilibri, per una part garanteix el finançament de Correus i així mateix salvaguarda la prestació del servei, de l'anomenat servei universal, a tots els ciutadans a un preu assequible. En darrer lloc, creim que crea els fonaments perquè hi pugui haver una inversió per part de les empreses que legalment puguin concórrer al sector no reservat per a aquesta llei.

Creim que a través d'aquest equilibri es requereix, al mateix temps que s'adapta a la normativa comunitària europea, poder juntar Correus, aquesta empresa que a tots ens preocupa, al Partit Popular també, cap al futur i permetre-li competir dins un àmbit que amb les exigències comunitàries serà bastant concorregut en el futur.

En poques paraules, el que no s'ha dit aquí dins o el que em sembla que no he sentit, tal vegada s'ha dit al començament, és que aquesta directiva comunitària, la núm. 67/97, de la Comunitat Europea, suposa que l'any 2004, hi haurà una liberalització, el que no estigui l'any 2004 adaptat a les exigències de mercat, es pot preparar. En conseqüència, el que pretén aquest projecte de llei, lluny de discriminar ningú, lluny de discriminar ningú, és preparar el servei actual de Correus a aquest mercat que hi haurà l'any 2004.

Jo no sé com poden parlar de discriminació, si llegeixen d'una manera detinguda l'article 1, l'article 15 i la disposició addicional primera d'aquest projecte. La veritat, de l'única manera que es podria justificar una mica, és quan anam a l'article 18 de l'espai reservat, però anam de cap al que dèiem abans, no es pot, si l'any 2004 hi ha d'haver aquesta liberalització, el que no pot ser és ser ultraproteccionistes cap a Correus, no podem fer una protecció total. Jo crec que la protecció que ja dóna aquesta llei a l'actual servei de Correus, ja era més que suficient, l'espai reservat és molt petit.

I pel que fa a la situació, a aquesta situació de Correus que pinten tan dolenta, bé, hem de tenir en compte que dins aquest període transitori fins a l'any 2004 que, com he dit abans es liberalitzarà el mercat postal, aquesta situació de liberalització o de paraliberalització que tindrà el nostre país, permetrà a aquesta entitat pública, a Correus, convertir-se en una empresa suficientment competitiva perquè l'any 2004 no hi hagi ensurts, *sustos*, per dir-ho de qualque manera. Com segurament hi haurà altres països, vostè no hi ha fet referència, però sí és ver que hi ha altres països on les empreses públiques es troben, en aquests moments, molt més protegides, que el que es pretén aquí, en aquest país. Jo pens que en aquell moment hi pot haver qualque disgust greu en aquests països que el que fan és mantenir aquesta ultraprotecció.

I bé, per acabar. Pel que es refereix a aquesta preocupació, també, que m'ha semblat escoltar aquí dins, sobre el futur dels treballadors de l'empresa de l'actual entitat de Correus, de *Correos y Telégrafos*, li he de dir que evidentment al Grup Popular, a nosaltres, també ens preocupa, bé, però nosaltres pensam que aquesta preocupació es convertiria en un problema si Correus tornàs o es convertís en una bossa permanent de dèficit públic, com malauradament és una situació que s'apunta en aquests moments i creim que per això, la millor manera de procurar un futur real a aquests treballadors i per a l'entitat, és crear els fonaments per al seu desenvolupament, que és el que preveu aquest projecte de llei. I creim que això tan sols és possible establint un marc de permeti la liberalització del sector, amb les oportunes limitacions evidentment, en línia amb el que estableix la Directiva comunitària 97/67, que és la que he anomenat i en la qual he basat la meua intervenció.

Això és tot, moltes gràcies, Sr. President.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica, Sra. Garcia Querol, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Blanquer. Pot ser que s'hagi aprovat dia 30 d'abril, el cas és que el seu ministre no ho sap, perquè ha tornat a obrir negociacions com ha recordat el senyor d'Esquerra Unida, Sr. Grosske, per tal d'acceptar algunes de les reivindicacions sindicals, dels dotze punts n'hi ha quatre en negociació, però n'hi ha quatre en negociació, per tant, no sé a què ve el del 30 d'abril, supòs que per dir-me que no tenia raó de ser que ara discutíssim aquesta llei. El ministre de Foment ja ha contestat als sindicats que està disposat a negociar quatre dels punts de les dotze reivindicacions sindicals que es plantegen en aquests moments, i és per això que els sindicats, a pesar que s'han obert ara a fer les negociacions, no abans de fer la llei, no abans de portar el projecte de llei a la seva primera tramitació parlamentària, sinó ara, a pesar d'això, és per això que els sindicats mantenen les seves mobilitzacions sindicals per als dies 21, 22 i 25 d'aquest mes. Per tant, pot ser que estigui aprovada.

Em diu que el grup parlamentari no pot demanar la retirada de la llei, jo no sé si pot o no pot, però crec que el grup parlamentari pot demanar el que trobi pertinent que és per a aquestes illes, i jo li he demostrat que afecta 1.200 treballadors d'aquestes illes, i una xarxa de distribució, si comptem edificis i comptem bústies, molt important, i, per tant, això ha de preocupar el Govern d'aquestes illes i els grups parlamentaris d'aquestes illes, el mateix que preocupa els treballadors, tots els treballadors d'aquestes illes. Però és que a més afecta els ciutadans, els usuaris, i usuaris ho som tots, usuaris ho som tots, i com que afecta tots els ciutadans de les Illes Balears, amb més motiu, si nosaltres pensem que no és adequada per garantir el servei per a aquests ciutadans, més motiu per demanar que es retiri i que es torni a començar la tramitació d'aquesta llei que, efectivament, és necessària i obligada per normativa europea.

Em diu que he reproduït totes les intervencions del Congrés dels Diputats, no, totes no, la del PP no l'he repetida, eh?, i efectivament he recollit a la meua intervenció totes les intervencions del Congrés dels Diputats i he intentat recollir totes les reivindicacions sindicals, efectivament.

Com he dit, i com ha dit vostè, efectivament la llei obliga Correus a prestar, la llei o el projecte de llei que és en tràmit, obliga Correus a prestar el servei a preu assequible a tot el territori, ho ha dit vostè, nosaltres, jo, el que he exposat és precisament això, obliga Correus, com a operador públic, a prestar servei a tot el territori i a preus assequibles, és a dir, a la carta de 35 pessetes, perquè ens entenguem, amb un segell de 35 pessetes, de qualsevol nucli urbà, per molt interior que sigui de Mallorca, fins a qualsevol nucli urbà d'Europa, ni tan sols d'Espanya, no, 35 pessetes d'Espanya, amb 35 pessetes d'Espanya, a qualsevol altre poble amb les mateixes condicions o nuclis urbans d'Espanya, per 35 pessetes, i la llei obliga Correus a continuar-ho fent, això, amb el mateix servei i la mateixa qualitat, és a dir, que ve el carter a casa teva i te la deixa a la bústia de casa teva. A això obliga la llei, però no li dona cap

dels instruments que necessita un ens públic com Correus per fer això factible, i li treu tot allò que té valor afegit, tot allò que els serveis postal fan en aquest moment i que té un alt valor afegit. Aleshores, com em pot dir -que és el mateix que diu el representant del PP, per cert, de Menorca en el Congrés dels diputats; es veu que Balears en sap, del tema de Correus, perquè els diputats del PP són tots de Balears, els que defensen aquest tema- idò, com em pot dir vostè, igual que diu el diputat del PP que ho defensa a Madrid, que això garanteix el servei de Correus? Si és precisament, des del punt de vista liberal i des del punt de vista mercantil, és precisament el que enfonsa el servei de Correus. Ja no li parl des del punt de vista socialdemòcrata, és que perquè un servei es mantengui ha de tenir una rendibilitat econòmica i vostès, amb aquest servei, treuen tota la rendibilitat econòmica al servei de Correus i l'obliguen a fer tots els serveis deficitaris a tota la població.

Per tant, el que vostès fan així és garantir, precisament, que el servei de Correus públic s'enfonsi perquè el servei privat funcioni millor. I aquí és on li deia jo que és primer l'ou o la gallina en tots els serveis públics pel que fa al PP. Què pretén el Partit Popular amb els serveis públics?, demostrar que no funcionen per justificar que funcionin privadament?, o es fan lleis per enfonsar-los directament? Què és primer?, i a vegades pensam que, amb lleis com aquestes, el que fa el Partit Popular és fer lleis perquè no funcionin els serveis públics i demostrin així que es necessiten serveis privats, quan les cues de Correus arriben fins a dalt de tot, llavors es demostrarà que es necessita que el sector privat, més eficient, funcioni.

Efectivament, vostè ho ha dit: la clau, *la llave del cordero*, no?, la clau de tota la qüestió -he barrejat entre català i castellà- la clau de tota la qüestió està a l'article 18.a), quan es defineixen urbans i interurbans.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor, i ocupin els seus llocs.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

...quan es defineixen, no, quan es defineixen no, quan se citen llocs urbans i llocs interurbans sense definició, i aquí és on es reserva a l'empresa privada els millors llocs, els més rendibles, els urbans, les grans ciutats, on amb 35 pessetes efectivament es pot dur una carta d'un carrer a un altre, i es deixa per a l'operador públic tota la resta que, efectivament, és obligació prestar però que no és públic.

Que no em preocupi pels llocs de feina? Efectivament, és el mateix que diu el Sr. Pons Franco a Madrid: "*En cuanto al futuro de los trabajadores de Correos y Telégrafos, le puedo asegurar, le puedo asegurar, Sr. Rodríguez -que era el representante del PSOE- que es algo que preocupa tanto al Gobierno como a nuestro grupo parlamentario*". Jo crec que vostès han anat tots a la mateixa escola política, perquè la seva resposta en aquests temes sempre és la mateixa: no es preocupin, nosaltres ja ho hem pensat. És el mateix que em van dir quan jo parlava en relació al mercat de treball per a Balears: "no es preocupi, el Sr. Guillem Camps ja ho ha pensat". Bé, idò, ja ho tenen pensat. Què en faran, si amb tota l'estratègia que vostè ha definit, Sr. Blanquer, implica reducció de plantilla d'un 40%?, 400 persones al carrer a Balears; com pot dir que no em preocupi, que vostès ja ho han pensat?, què és, que els recol·locaran de funcionaris a dit o assessors de la Comunitat Autònoma? La realitat que vostè defineix, la realitat mercantil que vostè defineix porta a una reducció de plantilla inevitablement.

Efectivament, vostè diu que Correus, tal com va...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Ja acab, Sr. President.

...Correus, tal com va, aboca a un dèficit públic cada vegada més gros. És precisament el que jo li he dit d'entrada, que des de que vostès governen han incrementat els ingressos, apujant preus en alguns casos del cent per cent, s'han apujat els preus, apujant preus, no invertint en el servei públic de Correus i disminuint personal i contractacions. Efectivament, així el dèficit és facilíssim d'abaixar; el que no està en absolut garantir és el que jo li deia, un servei de Correus per a tothom i a preus com toquen. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Popular, Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. Escolti, Sra. Garcia Querol, vostè jo crec que no m'entén o no em vol entendre, una de dues. De totes maneres vull dir-li un parell de coses. En primer lloc, el *Butlletí Oficial de les Corts Generals-Congrés dels Diputats*, data de 7 de maig del 1998, li llegesc en castellà: "*El Pleno del Congreso de los Diputados, en su reunión del día 30 de abril de 1998, ha aprobado el Proyecto de ley del servicio postal universal y de liberalización de los servicios postales, sin modificaciones con respecto al texto del dictamen de la Comisión*". Això és el que li he dit abans; aquí hi ha la fotocòpia, si vol l'hi puc mostrar.

En segon lloc... Si em permet, jo no l'he interrompuda, a vostè, i li agrairia moltíssim que em deixàs parlar, però jo, les ganes, també les tenia, de contestar-li i he esperat el meu torn aquí assegudet, amb la boqueta closa. En segon lloc li diré que m'ha entès malament quan vostè ha volgut entendre que jo deia que el grups parlamentaris d'aquí no podien demanar ser respecte d'això; el que jo li he dit és una apreciació purament personal i en la qual reconec públicament aquí que puc estar equivocat, que és que em sembla que, quan es tracta d'un projecte de llei, els grups parlamentaris de les Corts Generals no el poden retirar, l'únic que el pot retirar, en tot cas, és el Govern; repetesc, podria estar equivocat.

En tercer lloc li diré que, efectivament, és un tema que afecta tots els ciutadans de les Illes Balears, però és que també afecta tots els ciutadans d'Espanya; precisament el fòrum per debatre aquest tema, en aquesta matèria, és el Congrés dels Diputats i no és aquest parlament.

En quart lloc, quant a la reproducció de les intervencions, sí, escolti, jo he dit que havia reproduït part de les intervencions, reproducció quant al sentit, evidentment no del Partit Popular, però sí del Grup Socialista; la seva argumentació ha estat bàsicament idèntica, de la mateixa manera que vostè m'ha contestat que la meua era bastant similar a la del Grup Popular.

Bé, quant a les formes de finançació i tot aquest calaportal que deixam Correus amb les tasques deficitàries, vull dir-li que això jo ja li he dit; a més, si llegeix la llei ho veurà, diu que es crea un fons per a la finançació d'aquest servei a través del qual -també li he comentat- les empreses privades hi han de coadjuvar -no sé exactament com és la paraula en mallorquí, no sé si ho dic malament- però que han de coadjuvar a la finançació d'aquest servei. I, en tercer lloc, escolti, li diré el que li he dit abans, escolti, si Correus, tenint tot el que ha tengut fins ara, va així com va, l'any 2004 això s'haurà acabat, amb aquesta directiva, vull dir que aquí s'han d'espavilar i s'han d'espavilar ja, i l'única manera que s'espavilin és aquesta, no n'hi ha d'altra. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per favor, demanaria un poquet de tranquil·litat.

Passam a votar aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa al Projecte de llei de servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la Proposició no de llei presentada, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

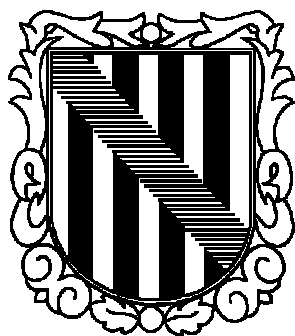
Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Vull informar les senyores i els senyors diputats que avui capvespre es comença a les 16,30 i, per tant, com que no hi ha preguntes, es demana puntualitat perquè s'han de produir votacions.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA